

Zekeriyya Bican

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

15.9.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Zekeriyya Bican (1955-)

Öz geçmişi:

01.04.1955 Yılında Elazığ'da dünyaya geldi. İlk orta, lise ve Yüksek öğrenimini Elazığ'da tamamladı.

Elazığ DMMA Makine bölümünü bitirerek Makine Mühendisi oldu. Elazığ lisesinde iki dönem öğretmenlik yaptıktan sonra, DSİ 9. Bölge Müdürlüğünde Mühendislik Hizmetlerine başladı. Halen aynı kuruluşun, Bölge Makine İmalat ve Donatım Şubesi'nin İkmal Baş Mühendisliği görevini sürdürmektedir.

Şair bir dönem Tiyatro ile de meşgul oldu.! 970 'li yıllarda Elazığ Tiyatro gurubunu kurdu. 1981 Yılına kadar fahri olarak bu gurubun başkanlığını yaptı. Kendi yazmış olduğu üç tiyatro eserini sahneye koydu. Oyunları civar illerde de sahnelendi. Şu anda iki şiir kitabı mevcut olup,basılma aşamasında iki adet şiir kitabı vardır.

Şair Mühendis olmasına karşın, Edebi yönü ağır basmaktadır. "Şair ruhlu" yaratılmıştır. İnce düşünür ve düşündüğünü yazıya döker. Yöresel hikayeler yazmaktadır. Bazı yapıtları, ulusal ve yerel gazetelerde yayınlanmıştır.

Şairin baba tarafı, 1754 Yılında Çanakkale'den memuriyet nedeniyle Harput'a naklen gelen, Müderris Mehmet BİCAN 'dan gelmektedir. Anne tarafı, Perçenç (Akçakiraz) köyündendir.

Şair evli ve iki çocuk babasıdır.
VEB SİTEM: www.harputlubican.com

Not: Şiirlerim noter tasdiklidir

TÜRK HALK MÜZİĞİNDE UNUTULMAZ BİR YERİ OLAN, ' KARA ERİK ÇAĞALA TÜRKÜSÜNÜN HİKAYESİNİN BABAM YUSUF BİCAN'IN BAŞINDAN GEÇMİŞ BİR AÇIKLI AŞK HİKAYESİ OLDUGUNU BİLİYORMUSUNUZ? HİKAYEYİ BİR KÜLTÜR HİZMETİ OLSUN DİYE, OLAYDAN 84 YIL SONRA YAZMAK BANA NASİP OLDU. YAZMAYI VE İNSANIMIZA BU BİLİNMEYEN VE GİZLİ KALMIŞ GERÇEĞİ YAZMAK BENİM İÇİN BİR GÖREVDİ. HALKIMA EN DERİN SAYGILARIMLA...

Bu gün 09 Nisan 2004 Cuma. Keban'a gittim. Amacım, gençlik yıllarımın başından beri tanıdığım; bilim ve kültür adamı, aziz dostum, Su Ürünleri Yüksek Okulu Müdürü Hüsamettin Kaya'yı ziyaret edip, gönül almaktı. Bir tatlı kahvesini içerken sohbetimiz, ister istemez yine edebiyat ve kültür deryasına girmemize neden oldu. Şiirler okuduk. Ben de, o da şiir dostu iki arkadaş şiirin verdiği haz ile ilk gençlik yıllarının unutulmaz anılarını tazeledik. Güzel Elazığ'ımızın güzel insan- larını andık. O da delicesine, bir Elazığ sevdalısıdır. Elazığ'a hizmet aşkı 1970'li yıllara uzanır. Elazığ adına ne varsa o da oradır.

Sözün bir yerinde, değerli kardeşime sordum. "Kara erik çağala, ye

ki yaran sağala' nereden geliyor biliyor musun? " dedim. Hayretle yüzüme baktı. "Nasıl yani dedi" Anlattım, dinledi ve dedi ki bu güzel hikayeyi bu toprağın insanlarına duyuralım. Olur dedim ve söz verdim.

Aşağıda; anlatacağım hikaye 1920 yıllarında bire bir yaşanmış, vuslata erişmemiş acı bir aşk hikayesidir.

KARA ERİK ÇAĞALA

Harput'ta yaşantı artık tek düzelikten çıkmıştır. On dokuzuncu asrın sancılı günleri en acımasız ve en tipik tarihi olaylarını yaşamaktadır. Henüz harbin yaraları çok tazedir ve yaralar kanamaktadır. Yıllar yılı debdebelerle geçmiş olan Harput yaşantısı üzerine bir kâbus çökmüştür. Birkaç yıl öncesine kadar hiç kimse ne olup bittiğinin farkında değildir. Bir İmparatorluğun bitişine şahit olduklarının bilincinde değillerdir. Ne Harput ve ne de Harputlu'lar, Harputun bittiğini gün be gün tükendiğini yeni yeni fark etmektedirler. Her geçen gün Harput' tan bir şeyler kopartmakta, bir şeyler götürmektedir. Harput ahalisi yavaş yavaş Mezraya bir göç telaşı içine girmişlerdir. Dünya Sosyoloji tarihinde eşine ender rastlanılır olaylar Harput'ta cereyan etmektedir ki, kocaman bir şehir ahalisi evlerini kendi elleri ile yıkıp, aşağıdaki ovaya, mezraya göç yaşamaktadır. Hiç kimse de bu işe akıl sır erdirememektedir. Bazı devlet memurları da, tayin isteyip gitmektedirler.

Rahmetli babam Yusuf BİCAN, o yıl on altı yaşındadır. Harput'ta bu göç hareketi sürdüğü sıralarda, babam da düzenli olarak atı ile mezraya gidip, işlerini halledip tekrar Harput'a dönmektedir.

(Ben, o yıllarda yaşanan bu sevda olayını, babam bir arkadaşına anlatırken dinleyip şahit oldum. Babamın çok sevip saydığı Hamedili Veli Efendi adında bir arkadaşı vardı. Onun için, 'Veli, insanın namusunu emanet edebileceği bir dosttur.' derdi. Veli Efendi bir gün babamı ziyarete gelmişti. Evimizin bahçesinde oturuyordu. Annem çay yapmış, ben ise çayları dolduruyordum. Tarih 25 Nisan 1966, -iki gün önce 23 Nisan Bayramına katılmıştım, oradan hatırlıyorum- erikler çiçek açmıştı.)

Veli efendi, erik çiçeklerine bakarak "Yusuf, bu kaçınıcı erik çiçekleri? " deyiverdi.

Babam, "Kırk yedi..." derken gözlerinden bir damla yaş düştü. Şaşırmıştım, babam durduk yere neden hüzünlenmişti.

Veli efendi, "Hele anlat, nasıl olmuştu o iş? " dedi.

(Babam anlatırken sanki ben orada yokmuşum gibiydi. O sadece Veli efendiye anlatıyordu. Çünkü çocukların yanında aşk meşk hikayeleri anlatılmazdı. Çok merak etmişim. İyi ki de dinlemişim. O gün çok hoşuma gitti. Hiç mi hiç unutmadım. Bundan sonrasını babam şöyle anlattı.)

"Veli, yaşım atmış üç oldu. Olayın üzerinden kırk yedi yıl, evet, tastamam kırk yedi yıl geçti. Erikler, tam kırk yedi kere meyve verdiler, çoğu kuruyup gitti.

Her günkü gibi, bizim beyaz ata binmiş Mezre'ye gidiyordum. Harput'un çıkışındaki çıkmalı evin pencere camı birkaç kere çalındı. Hem de o kadar şiddetli ki, cam kırılacak gibiydi. Bakıp bakmamakta tereddüt ettim. İçimden bir ses, dönüp bak, dedi. Dönüp bir baktım ki, ne göreyim, bir ay parçası, bir huri kızı, başından oyaly yazması kaymış, bir çift yeşil gözle gülüyor. Eliyle 'gel gel! ' diye de işaret ediyor...

Deli olacağım. Sabahın bu vaktinde rüya mı, hakikat mı farkında değilim. Harput gibi bir yerde, çok ender rastlanabilecek bir durumdu. Bir kızın böyle serbest, böyle özgürce hareket etmesi pek normal karşılanmazdı... Yaklaştım atı pencerenin altına çektim. 'Yusuf! ' dedi. Adımı bile biliyordu. Ama ben, daha önce onu hiç görmemişim. Gözlerim, gözlerine takılı kalmıştı. Dilim tutulmuştu. O konuşuyor, ben dinliyordum. Ama cevap veremiyordum. Nutkum tükenmişti. İçine düştüğüm o iki yeşil göz, beni esir almıştı. Kız, sarı ipek saçlarını da hiç gizlemiyordu. O an, o sarı ipek saçların bir ömür boyu, boynuma dolanıp kalacağını bilmiyordum. Dalıp gitmişim...

'Yusuf, al sana bir kara erik yolda yersin' dedi. Eriği aldım. Erik değil, sanki gökteki dolunayı bana vermiş gibiydi. Alıp mendilimin içine koydum. Sonra 'Yusuf, beni buradan al. İstersen dünyanın ötesine gelirim. Ama beni mutlaka al. Yeter günlerdir yolunu beklediğim. Dün gece uyumadım,

bekledim sabaha kadar.Uykuda kalırsam seni göremem diye çok korktum...' dedi.

Sadece, 'Peki peki, tamam...' diyebilirdim.

Ah bu cahil kafam, niye acele edip de, o gün alıp gitmedim. O gün Mezre'ye de gitmedim. Atımı eve çevirdim.

Meydan mahallesine bir rüzgâr gibi girdim. Anam, Pembe Hanım, pencereden görüp korkmuş. Yusuf niye böyle telaşla erkenden geri döndü diye. Hemen aşağıya, kapıya inmişti, 'Oğlum, hayrola. Bu halin ne böyle?' dediğini duyar gibiyim. 'Ana' dedim 'gir içeri kapı ağzında anlatamam. Ben bittim.' Anamın gözleri büyüdü birden. 'Hayrola ne var oğul' dedi. Bir solukta olanı biteni anlattım. Anam kahkahalarla gülmeye başladı. Ben bu defa anama kızıyordum. İşin ciddiyetini anlamamış gibi davranıyordu. 'Ana, gülmeyi bırak. Eğer o kız yarın bana istemezseniz şu Harput Kalesi var ya; giderim, oradan kendimi aşağıya atarım. Bütün Harput da bana ağlasın, sen de ağla.' dedim. Anam, 'Delisin sen.' dedi. 'Bir kız için insan kendini kaleden mi atarmış; o kız senin gadan ala oğul, bir çaresine bakarız.' derken işin ciddiyetini de anlamıştı. Anam da, ben de, sabaha kadar yatamamıştık. Anam endişe duymuştu. Bense hayaller ülkesindeydim. Sabaha kadar düğünümüzü hayal ettim. 'Yusuf beni buradan al! ..' sözü sabaha kadar kulaklarımda çınladı durdu.

Anam konuyu babama açtığında, babam pek önemsememiş. Kızın ailesini, babasını çok yakından tanıdığını, memur Mehmet Efendi'nin kızı olduğunu, bize de münâsib bir gelin olabileceğini belirtmiş. Lâkin işlerinin o günlerde çok yoğun olduğunu; Halep'e külliyetli miktarda gön ve tabaklanmış hayvan derisi göndermesi gerektiğini, askeriyenin ayakkabı ihtiyacının çok önemli olduğunu falan söylemiş.

Bense, bu arada, geçen üç günümün, üç asır gibi geçtiği biliyorum ama sonradan bir ömre bedel olacağını bilmiyordum.

Dördüncü gün; babamın yüzüne bakarak -o devirde bir evlât babasına böyle bir konuda asla bir şey söyleyemezdi- 'Baba, benim işim ne oldu?' dedim. Babam, şöyle cevapladı: 'Galiba geç kaldık. Mehmet Efendi'nin tayini Payitaht'a çıkmış. Üç gün önce gitmişler...'

Gök kubbe başıma düşmüştü. Başım dönüyordu. Yine dilim tutulmuştu. Öylece babamın yüzüne bakıyordum. Babam durumumu görünce sarsıldı. 'Demek bu kadar önemliydi.' dedi. Yüzümü öptü. 'Sana çok daha güzel bir eş alacağım, merak etme; unutursun bu günleri, sonrada gülersin haline.' diyerek elimden tutup yukarıya çıkardı.

Divanın üstüne abanmış ağlıyordum. Babam 'Hiç görülmemiş bir şey...' dedi.

Babamın cevabı kulaklarımda çınılıyordu; 'Onlar gitti, şimdi üç günlük yoldalar...'

Üç günlük yol nedir ki, bilmiyordum. Sandım ki, dünyanın öteki ucuna gitmiştiler. Oysa, olsa olsa Kömürhan Köprüsü'nü ya geçmiştiler, yahut oradaydılar. Bu günkü aklım olsaydı, gider bulurdum onu. Niye biliyor musun? Ben ona söz vermişim. O bana gönül vermişti. Ama o gerçeği bilmiyordu. Bilmeyecekti. Mutlaka intizar etmiştir bana."

Cüzdanından bir kara erik çekirdeği çıkardı. "İşte bana bu kara eriği vermişti. Eriği yemeye kıyamadım.Mendilimin içinde çürüdü. Sadece çekirdeği kaldı. Askere giderken de yanım da götürdüm. Tam yarım asır geçti. O nerededir şimdi? Veli kardeş, bir haber alsam, bilsem yerini, gider bulurdum. Dayayıp dizlerine başımı, derdim ki: 'Ben sözümde durdum. Babamın da kastı yoktu. Sizin gideceğinizi nereden bilecektim..."

Bu olay Harput'ta duyulmuş. Babamın arkadaşları "O eriği niye yemedin? " diye yıllarca takılıp, şaka yaparlarmış. Anlayacağınız dile düşmüş:

"Kara erik çağala, ye ki yaran sağala"

On altı yaşında yaşadığı ve asla unutamadığı bu olayı, elli yıl sonra anlatırken gözlerinin yaşardığını gördüğümde hayret etmişim. Hakikaten eskinin aşkları başkaymış. Şimdi, kendisini de, yaşadığı büyük aşkı da saygı ile anıyorum... Bu olayı anlattıktan bir yıl sonra babam vefat etti. 'Kara eriğin çekirdeği', hâlâ cüzdanındaydı. Sonra ne oldu, ben de bilmiyorum. Ona ve Harput'un bağrında yatan tüm dostlara tanrıdan rahmet diliyorum. Derler ya: 'Harput' lu severse tam sever. Harput'un sevdaları bir ömür sürer.'

Bu vuslata ermemiş sevda da, bir ömür sürmüş meğer...

Zekeriyya BİCAN

Eserleri:

Şairin iki adet başlı şiir kitabı vardır.

1. Şiir kitabı: YAGMUR ÇİSELERKEN Ağlamak daha kolaydı
- 2.Şiir kitabı: Sen bir Evcilik Oynadın GELİNCİK adlı şiir kitaplarıdır.
Kitaplar İstanbul Dağıtım (Armoni Yayıncılık) İle Elazığ BATI kitapevi tarafından ortak yayın olarak çıkarılmıştır. Şiirlerim noter tasdiklidir
İlgilenenler için isteme adresi:Vali Fahri Bey Cad.No 7.Elazığ
Tel:04242340266 İstanbul Tel:02125112504

Ađlarken Dűgűn Gecesinde

AĞLARKEN DÜĞÜN GECESİNDE

Kapkara bulutlarla, yeryűzűne gazap dolu inerken,
Kristal bir tař gibi dűřűyordum gűk kubbeden,
Yedi renk cűmbűřűnde, devasa bir avizeden.
İçim bořalıyordu, çocukların rűyada dűřűtűđű yerden...

Sen o dűđűn sarayında, iřin űzűnű bilmeyen,
Sırtkan řahitlerin o yűksek huzurundayken,
Ben, binlerce evet sesleri arasında,
Bir tűrlű kenarına çıkamadıđım, zihnimin havuzundayken,
Sen dűđűn sarayında, bař aktűrle dans ederken,
Dışarıda kapkara bir bulutla beraber ağlıyordum ben..
Yetim gűmleđi gibi, yađmur suyuyla yıkanırken,
Koca şehrin semalarından asit yağmurları iniyorken,
Islatıyordu umutlarımı, hem de sicim sicim...
.....onun için açmadı bu yıl, mum çiçekleri onun için
Bil ki senin yűzűnden parçalandı ozon perdeleri,
Senin yűzűnden deđiřti memleketin mevsimleri...
Dűrt mevsimi sıralı değil artık yılların,
Bu geceden sonra manası kalmadı yaşanmış anıların,
Sen içine girmek űzereyken o bambařka dűnyaların..
Ben bűyle umarsız bir gűnde yine, seninle dolu dualarım,
Hep bűyle řen olsun, gűreceđin içinde bensiz rűyaların...

şimdi aklıma ne geldi biliyor musun?
Eğer aşktan yana yapsaydın tercihini,
Bűyle devasa bir salonda, ben dűđűn yapamazdım,
Aşla o değerli taşı alıp da tacına takamazdım.
İçimizde ukde kalırdı, bu kesin.
Umarım bu asit yağmuru da,
Dűđűnűn bittiđi yerde dinsin, kesilsin.
Işıldayan bir an gibi duran gelinlik kirlenmesin,
Yedi renk cűmbűřűndeki tacında iřıklar kesilmesin...

.....bu gece, bir gűk tařıyla beraber atmosfere girerken
Kapkara bulutlarla, yeryűzűne gazap dolu inerken,
Kristal bir tař gibi dűřűyordum gűk kubbeden..
Yedi renk cűmbűřűnde, devasa bir avizeden..

Zekeriyya Bican

Al Bu Gece Beni Benden

Bir eski mabedin isli, küflü kandili gibi,
Işığı olmayan bir geceye girmedeyim..
Keşke bu geceyi, rüyaları yorumlamak kadar kolay olsaydı,
İster isabetli, istersen büsbütün saçma sapan,
Keşke rüyasını kurmak daha kolay olsaydı yorumlarından,
Aslında, bir gecelik padişahlık ta değildi tüm isteğimiz,
Bütün arzumuz, o efsane sevgiliyle, sonsuz vuslattı hayalimiz,
Gerek rüyalarında, gerek gerçeğinde yaşarken hepimiz..
Çok az aralanmış bir kapının o gizler dolu eşindeyiz,
Ya bir rüya görmek üzereyiz veya gerçeğindeyiz henüz,
Şimdi ne kadar bağırsak boş, yankısı dönmeyecek sesimiz,
Boyutları bilinmeyen bir alemin, rüyalar ülkesindeyiz..
Birden bire ne kadar büyüdü bak ardımızda gölgelerimiz,
Yetişmiyor artık sevgililere, yetersiz kalıyor nefeslerimiz,
Gücümüz yok artık, kendi gölgesinden korkuyor nefislerimiz,
Al bu gece yüreğimi göğsümden, kordan alevlere koy,
Erit ateş potalarında ve başka bir kalıba dök..
Ya dayanma gücü ver, ya da tüm bağlarımı sök..
Al bu gece beni benden, ister esir et, ister azat et..

Zekeriyya Bican

Apansız ıkagel

APANSIZ IKAGEL

Çiçekler dnyasındayım...
Gller, menekşeler, daha neler neler...
Hanımeliileri kokuyor güzel bahçeler,
Ve ben Őiirle meŐgulüm, cümleler rmedeyim,
Senin için kelimeler,
Dizeler koşuşurken dimağımda,
Bir Şiir oluŐmada ki, dökülecek az sonra,
Henüz pmediğin dudaklarımdan...
Bir `sen` eksikiyle, çiçekler dnyasındayım,
Ve Şiir bitecek, tam havasındayım,
Şiirin bittiği yerde; apansız ıkagel...

Zekeriyya Bican

Artık Şiir Bitmiştir

Şöz vermişim,
Ömrüm oldukça arar sorarım seni.
Kalemimde şiirlerle,
Emrine vermişim bu ellerimi...
Eğer bir gün gelir de,
Artık duymazsan şiirlerimi;
Rüzgârda kalmıştır kafesim,
Can kafesten uçmuştur...
Biliyorsun sevgimle aydınlattım hep,
Yüreğimde olduğun yeri.
Bir çıra eyledim,
Uğruna verdim ümitlerimi...
Eğer bir an bile karanlıkta kalırsan,
Bil ki çiram sönmüştür.
Bir gün haber gelmezse benden,
O zaman ümidi kes gelecekten...
Bilirsin asla şiirsiz bırakmazdım seni..
Ancak kalemler terk etmiştir ellerimi..
Düşmüştür bir hazan yaprağı dalından,
Artık şiir bitmiştir...
O vakit bilesin ki bu vefasız dünyadan,
Bir garip şair daha göçüp gitmiştir...

Zekeriyya Bican

Bekliyorum

BEKLİYORUM

Bekliyorum, belki gelirsin diye,
Eğer geleceksen,
Bir nisan yağmurunun, o ılık bulutlarıyla gel...
Yürürken ağaçlara sular, aşkın damarlarımda akarken gel,
Yürürken boş sokaklarda ben, yüreğim sen diye atarken gel,
Yürürken gökte bulutlar, yepyeni baharlarla gel,
Yürürken ağaçlara sular, yürü gözlerimden kalbime kadar.

Bekliyorum, belki gelirsin diye,
Eğer geleceksen,
Bir nisan yağmurunun, o ılık bulutlarıyla gel...
Erikler çiçek açarken, yazı yaban yeşerirken gel,
Son cemresi de düşüp toprağa, toprak buharlaşırken gel,
Yüreğim aşkınla dolup da, özlemin beni ağlatırken gel,
Gel sil gözlerimi, sana en ihtiyacım olduğu zaman gel.

Bekliyorum, belki gelirsin diye,
Eğer geleceksen,
Bir nisan yağmurunun, o ılık bulutlarıyla gel...
Dilek ağacında, çaputlar renk değiştirmeden,
Yatırlarda mumlar tükenip, ışıkları tam sönerken gel.
Göçmen kuşlar yeniden bir bir, sevinçlerle dönerken gel,
Şiirler şarkı olup, sevdalı dillerde söylenirken gel.

Ve, senin için Tanrıya açık ellerim yorgun düşerken,
Yok ki derdime ortağım, kendi kendime dertleşirken gel...

Zekeriyya Bican

Bican'dan Bir Şifreli Şiir

Özledim gözlerini,/ yıllar geçiyor,/ ne zaman,/ geleceksin!
Yıllar geçiyor,/ geçse de yıllar,/ hep seni /özleyeceğim...
Ne zaman,/ hep seni,/ ansam,/ ağlayacağım,
Geleceksin,/ özleyeceğim,/ ağlayacağım,/ bekleyeceğim...

Bu bahar,/ ansızın gelip de,/ bir sürpriz,/ yapar mısın,?
Ansızın gelip de,/ uykusuz gözlerimi/ elinle /kapar mısın?
Bir sürpriz,/ elinle,/ acaba mucize,/ yazar mısın?
Yapar mısın,/ kapar mısın,/ yazar mısın,/ bakar mısın?

İstersen ben,/ geleyim,/ bu özlemim,/ bitsin!
Geleyim,/ göreyim seni,/ bu elemim,/ gitsin!
Bu özlemim,/ bu elemim,/ kaderi mi de,/ silsin!
Bitsin,/ gitsin,/ silsin,/ tüketsin...

Not: Bu şiiri bir de kesme işaretleri yerinden, yukarıdan aşağı okur musunuz! ? Şiir Perilerileri'ne Antoloji Yıldızlarına armağamımdır.

Zekeriyya Bican

Bir An Bile Görünmesen

Virane gönlümde o eşsiz mabedin bir alemisin sen,
Gördüğüm alemler dışında başka bir alemisin sen,
Alınmaz, satılmaz, zapt edilmez bir kalemsin sen,
Alın yazıma hükmeden hükümdar bir kalemsin sen,

Nereye gitsem içimde sen, dışımda sen, düşümde sen,
Gülsem gözlerimde sen, ağlasam göz yaşımda sen,
Mutlak ne senden önce, ne senden sonrayım ki ben..
Önce sen, sonra sen, ah nasip olsa da bir görebilsem! ..

Görsem seni yanarım ben, yalvarsam da görünme sen,
Ah ederek, inleyerek, sözlerini işitsem de görünme sen,
Her an yanımda hissedirim, gizler içinde de görünmesen..
Sen özelsin, güzelsin, haklısın sen, bu alemde görünmesen.

İstedğin kadar gizle kendini, her yerde de görünme sen,
Her yerde varsın oysa, ne çıkar ki o gözlere görünmesen..
Bütünüyle benim olsa neye yarar o cennette görünmesen,
Bu alemler yıkılacak, yok olacak, bir an bile görünmesen..

Göklerdeki şu yıldızlar, dökülürdü, bir an bile görünmesen,
Anında şaşırırdı evrendeki bu terazi, bir an bile görünmesen,
Bu acıya, bu sevdaya, güç yetmezdi, bir an bile görünmesen,
Sevgili, güzelliğin yetiyor iki cihana, bir an bile görünmesen.

Zekeriyya Bican

Bir Damla Gz Yaşıydın

BİR DAMLA GZYAŞIYDIN

Dinmedi Şu kalbimdeki sana ait duygular,
Silinmedi, gitmedi gönlümdeki hatıran.
Gzlerindi, vurarak beni yere yatıran.
Neşeler bir andı, elemeler sıra sıra,
Kovsam da gitmiyor ki, nasıl sığdı yıllara?

Bir nihavent Őarkıydın, Şu benim dillerimde,
Bir çiçektin solmayan, güzelim bahçelerde,
Şimdi hangi bağıdasın, o yaban ellerinde?
Bir damla gz yaşıydın, nasıl düştün yerlere?

Zekeriyya Bican

Bir Dost Meclisinde

Bir dost meclisinde konuşulmuş,
Benden bahseden sözlerin olmuş,
Sözler arasında adım geçince,
Duydum ki o anda gözlerin dolmuş,
Senden ne güzel bir haber oldu..
Bilesin yüreğim çok mesut olmuş..

Benden ne güzel sözler etmişsin..
Beni üzmeden çekip gitmişsin! ..
Bahsederken benden, kederlenmişsin,
Neden o gün sevdiğini söyleyemedin,
Hani o güzel günler nerde demişsin..
Söylemek o kadar kolay değildi,
Keşke içimden geçenleri bilse demişsin

Baharlar yaşarken anmışsın beni,
Her şeye rağmen anladım seni..
Bir dost meclisinde günün gündemi,
Meğer ben olmuşum, gönül özlemi..
İki damla yaş süzölmüş gözlerinizden,
Ne kadar candan sevilip, özlendiğini,
Yıllardan sonra demek anladın he mi! ..

Zekeriyya Bican

Bir Eski Resimden

BİR ESKİ RESİMDEN

Şu eski resimdeki askılı pantolonlu çocuk, benim,
Şu birlikte mutlu aile, benim...
Şu kenarda uyuyan kedi, benim kedim.
Yıllar önce kaybettiğim,
Şu Osmanlı duruşlu adam benim babam,
Bir haziran günüydü, öldü dediler...
Ölüm neydi ki, nasıldı ki?
Tarif etmeden pat diye söylediler...
Aklım erene dek bekledim hep,
Yine soframızda baş köşede olacaktı sanarak...
Dünyalar kadar bir boşlukta kaldı soframız,
Pencerenin önünde yolunu gözledim hep,
Kıpkızıl akşamlarca, mosmor gecelerce...
Çıkıp gelecekti ansızın, yine bayram sabahlarında,
Öpecektim o ince uzun parmaklı ellerinden...
Yeni Cami köşesinden görünecekti bir akşam...
Her akşam dönüş saatlerini umutla bekledim ya,
Boşuna beklediğimi, kedimiz öldüğünde öğrendim...
Şu nur yüzlü kadın, cefakâr anamdır,
Şimdilerde hem anam, hem babamdır.
Resimlerle beraber biz de eskidik be anam,
Anladım artık mazide kalan, tüm hatıralar yalan...
Hiç aklımdan geçmezdi,
Şu resimde dönmuş zamanı pek özleyecekmişiz meğer,
O anı yaşamak mümkün olabilse, dünyalara değer...

Zekeriyya Bican

bir Günah İşlediler

BİR GÜNAH İŞLEDİLER

Bir genç kız yüreğiydi ezilen,
Koyup da iki demir arasına ezdiler,
Ne örs duydu, ne çekiç o ağlarken...
Duymadı kimseler, işitmediler o Leyla'yı,
Şu karşı kerpiç evden yükselen vaveylayı!
Kimseler el çalmadı, kimse oynamadı,
Bir davul, bir zurna eşliğinde,
Gıcırdayan bir kapıdan çıkardılar,
Sanki bir goncayı, dalından kopardılar...
Eski bir arabaya, bir mal gibi yüklediler,
Arkadan kovalayan var gibi alıp gittiler...
Bir genç kız yüreğiydi ezilen...
Bir kış günü, kar yağarken gelin ettiler.
Yavuklusu ağladı arkalarından,
Aslında geride değişen bir şey yoktu,
Sadece bir kaşık eksilmişti sofralarından.
Yanlış, yanlıştı anladılar ama, sonradan.
Bir genç kız yüreğiydi ezilen,
Koyup da iki demir arasına ezdiler,
Ne örs duydu, ne çekiç, o ağlarken,
Bir kış günü, kar yağarken gelin ettiler...
Hayırlı bir iş yapar gibi mesut,
Oysa, ne kadar büyük bir günah işlediler...

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Bir yaralı kuş

Yaralı bir kuşa, mermi sıkıp;
Sonra çok üzüldüğünü söylemiş,
Ahmak avcı...
İnanmayın yine avcı yalanıdır sözleri,
Yaralı kuşa sıkıldığı doğrudur kesin,
Üzüldüğü ise, büsbütün yalan...
Haberini olsun herkesin...
Kuş yere düşünce görmüşmüş,
Eski yarasını,
Ateş etmeden az önce, yaralı kuş,
Çam ağacından çam balını alıp,
Kanatının altına sürüyormuş...
Düşünce merak edip, bakmış,
Kuşun kanadının altına,
Kanat altında eski bir yarası varmış...
Üzüntüsü böyle başlamış ahmak avcının,
İnanmayın, üzüntüsünde yalandır, yalancının...

Zekeriyya Bican

Bu Gün Bir Nisan

BU GÜN BİR NİSAN

Bugün 'Bir Nisan', benim doğum gnm,
Liseli aşıklar gibiyim bu sabah...
Birazdan kravatımı takacak ve,
Okula gideceğim...
'6 Fen B' sınıfında, üçüncü sırada olacağım,
Bilirsiniz, ortalarda oturamazdım.
Ben asla ortalarda duramazdım ki,
Bir duvar kenarında olmalıydı yerim.
Sınıf hocasına rica edeceğim,
Eğer olmazsa,
Mdr muavinini torpil yapıp,
Yine gececeğim, duvar kenarına.
Zil çalmasına on dakika kala,
Őiirim hazır olacak, bilirsiniz!
Teneffüs saatlerinde okuyacağım size.
Hep yle olsun isterdim, öyle de yapardım.
Şaka şaka, ellisinden sonra,
Okula mı gidilirmiş,
Bu gün 'Bir Nisan'...
Aradan otuz yıl geçmiş,
Yine şiir yazacağım ama, okulda değil,
Nerede dersiniz, vallaahi ben de bilmiyorum...
Şiir gelecek beyaz kâğıtlara,
Ama siz görmeyecek, bilmeyeceksiniz...

Zekeriyya Bican

Bu Solmuş Resim

Bir resim albümünde hatıralar yatmış pusuya,
Bu dilsiz resimler, cevap veriyor her bir soruya..

İşte bu babamın gülen yüzüyle mutlu bir anı,
Bu bozulmuş oyunundan kopan filmin ayrı bir yanı..

Gerçekten yaşandı mı, bir hayal olan bu görüntüler,
Ses vermiyor anılar, aramıza gerilmiş görünmez tüller..

Bir resim albümünde hatıralar yatmış pusuya,
Kim derdi ki gözlerimi boğacak bu tuzlu suya..

Ümitlerle başladığım bu hayatın neresindeyim,
Şimdi bu resimlerin ne içinde, ne gerisindeyim..

Bilseniz neler anlatıyor bana bu solmuş resim,
Bana çok uzak o yılların ötesinde berisindeyim..

Bir özlenen ses duyarım umuduyla, tutuluyor nefesler,
Resimler susmuş, peki nerden geliyor bu güzel sesler,

Bir resim albümünde hatıralar yatmış pusuya,
Asla geri gelmeyecek zamanların anılarıyla..

Gidenler gelmeyecek, düşmüş birer ayrı kuyuya,
Hâlâ devam eden bir rüyada dalmış uykuya,

Neyse ki bir başka boyutta tüm canlar uyanacaklar,
Hicranı olmayan o boyutta ebediyen var olacaklar..

Zekeriyya Bican

Cennet Anadolu

Gerçek bir insan membaıdır Anadolu..
Bir fethe sebepti Eyüp Sultan'ıyla,
Rüyalar şehriyle İstanbul'u..
Ahmet ve Mehmet Bican hazretleriyle güzel,
Yüce şehitler yatağı Gelibolu...
Mevlâna Hazretleriyle süslenir Konya...
Hacı Bayram Veliyle ebedi Başkenttir Ankara,
Birkaç kente beldeye sığmayacaktı Yunus'u...
Vallâhi aksi yanlış olurdu doğrusu...

Burası Anadolu, bilsen ne yüce değerleri var,
"Ne kadar günahkar olursan ol yine gel.." diyen,
Mevlâna'da kapılar açık ardına kadar...
"Gelin tanış olalım." Diyen Yunusları var..
Her sözüne alemler olurdu hayran...
Peygamberim, Eyüp Sultan'a senindir demişti hırkam,
"Eline, diline, beline sahip ol" derdi o insan efendisi
Gönüllere Güneş'tir Kır şehir'in Hacı Bektaş'ı Velisi
Eskişehir'de, Osmanlı gibi bir ulu çınara köktür,
Edepler banisi büyük Edep Alisi..
Malatya ya yeter, Somuncu Baba ile Hulusi Efendisi..

Hakkari'ye ismini veren, o kahraman asker Hak eridir..
Erzurum'un büyük Şerefi, İbrahim Hakkı Hazretleridir...
Tunceli'ye ne büyük bir onurdur, Hazret'i Munzur..
Onun süt pınarları, Ovacık dağarından akan,
Alemleri hayran bırakan o ne mübarek bir sudur...
Diyarbakır saymakla bitmez ulularla doludur
İşte Anadolu'm böyle insanlık timsali insan doludur..
Antep gazidir, Maraş kahraman, Urfa adı gibi şanlıdır,
Bütün sahillerde illerim Cennetle nişanlıdır...
Elazığ'da Harput'ta Fatih Ahmet'le el eleder Belek gaziler..
Ankara'da Kocatepe'de ulusuyla gönüldeştir Kemal gaziler..
Hepsi bir birinin cennet yolunda kahraman bir yoldaşdır..
Hepsi de zamanlar ötesi biri birinin öz gardaşdır...

Anadolu'm senin toprağın böyle ulu yiğitler membaıdır,
En bilinmez dağların ki hepsi birer kutsal Hıra Dağıdır..

Vatan savunmasında Nene Hatunlar, Râbia Hatun mayasıdır,
Ümidini yitirmişlerin ümit kapısı hâlâ büyük Mevlâna'sıdır..
Gülmeyi unutmuş insanların umudu Nasrettin Hocasıdır..
Görmeden bu toprağı sevdiren Aşık Veysel bir gönül cilasıdır..
Kılıçla alınmış bu toprağın manevi fatihleri ermiş, evliyasıdır..
Anadolu'm, milyonlarca şehidimin kan bedelli bir asil mirasıdır..

Zekeriyya Bican

Çanakkale'de Bir Garip Akşam

Çanakkale'de o gün, çarımha gerilecekmiş şanlı bayrağımız güya,
Anadolu'm buradan esir alınacakmış, şaşkınların rüyaları bu ya...
Ne garip bir hayal ki kurdukları, çarpıldılar o haşmetli orduya,
Alınları yere değdi o gün, sarsıldı yürekleri "Allâh" nidalarıyla!
Kilitbahir'de kilitlendi kapılar düşman çizmesine, sonsuza kadar,
Kahpe kurşunlar, toplar, vatan sevdalısı yüreklere çarpıp kaldılar!
Analar evlatlarını, bilerek bu vatan için cennete uğurladılar,
Lakin düşman sevinmesin diyerek, açıktan açığa hiç mi hiç ağlamadılar.
Eller kenetlendi, yürekler birleşti, Ardahan'dan Çanakkale'ye kadar...

Şanla şerefle dolu tarihlerine, ne güzel anılar yaşayıp bıraktılar.
Elemleri gidip de dönmemek değildi, vatani uğrunaydı o askerlerin,
Hiç dönmeyecekmiş gibi çıkardı yola anaları, o şanlı Mehmet'lerin.
İman dolu yürekler döşenmişti, sınır taşları yerine bütün Anadolu'ya,
Tanıktır şimdi orada, tabyalarda aynı kahpe kurşunları hisseden taşlar...
Lâkin nasıl anlatmalı bilmem ki, o askerin tasviri yapılabilir mi ki?
Elem yoktu gözlerinde, ön sırada bir bir düşerken nazenin başlar,
Ruhları şerefiyle yükseliyordu, vurulup düşerken, ta arş'a kadar!
İnsan bu, üzülmemek elde değil, biz hâlâ elemlerdeyiz.
Nar çiçeği renginde bu akşam şahittir, şu dağ, şu tepe, bu deniz,
Ellerdeki renk kınadan değil, bu nedenle ağlarız, yaşarız gözlerimiz...

Settülbahir'de denizin karayı öptüğü yerde, ağlar bir sevgili hâlâ,
Ellerini açıp bekler, sonra naralar gibi ünlenir bütün Anadolu'ya!
Lâl olur bu sestem, lâl olur rüzgar, yine geçer gider öte yakaya,
'Al tüfeğini geri gel, hani düğün yapacaktık, değil mi gelecek bahara!
Maalesef gelmeyeceksin' derken, boynu bükük bir taze gelin adayı...
Oyalı yazmalar,daha kaç asır çeyiz sandıklarında öylece kalacaklar,
Lisanımda kelimeler yetmese de, eminim nice dillerden seni anlatacaklar.
Sabırla bekleyeceğim, sen gelmesen de bir gün ben sana geleceğim...
Unuttuk sanma sakın, hatıranı destanlara yazıp da söyleyeceğim,
Ne kadar zaman geçerse geçsin, şehitlik rütbeni başıma taç edeceğim.
Bu büyük emanetin nöbeti bitmeyecek, yerine ben bekleyeceğim,
İçiniz rahat olsun, huzurla yatın, bir karış toprak bile vermeyeceğim,
Cihan toplanıp yeniden üstüme varsa, düşmana sırtımı dönmeyeceğim.
Analar da bekler bu kutsal nöbetleri, analar da savaşıyor bu vatan için,
Nasırlı ellerde dualar da yükselir arşa, yükselir bu kutsal topraklar için! ..

NOT: Akrostiş şiirdir

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Çanakkale'den Lapsekili Ahmet'e Harput'tan Mehmet'e Mehmetlere

Önce bir mermi patladı sağ tarafımdan,
Fark ettim, bir anda girip çıktı sol şakağımdan...
Sardı gözlerimi bir an kıpkızıl bir karanlık,
Yükseldi çavuşumdan, vurulduk diyen o son çığlık,
Sanırım, çavuşumla aynı mermiyle vurulmuştuk,
Zaten köyden çıkarken de, el ele tutuşmuştuk...
Yine el ele geçtik ışıklı yoldan, son menzimize,
Birlikte kucaklaştık, özlenen o eşsiz efendimizle...
Ne de çabuk başlayıp bitmişti, o uzun seferimiz,
Geçti Sırrattan yıldırım hızında, binlerce neferimiz...
Sustu bir anda top sesleri, söndü denizi yakan ateşler,
Bir anda sunuldu Rabbine, iki yüz elli üç bin nefer,
Her nefer için ayrı yapıldı, tarifi imkansız törenler,
Taşdı sancağı önde, alemlere rehber olan peygamber...
Aradı gözlerim; babamı, anamı, bizlerle övünsünler diye,
Beklerim, her an, bu Cennet kapısında görünsünler diye...
Hâlâ ayaklarımın bir adım ötesinden Çanakkale görünüyor,
Tabyadan bir adım sonrasında, vaat edilen Cennet görünüyor...
Nasil kesildi birden, o binlerce çığlık ve avaze sesler,
Tutuldu sanki, bu ulvi haz rüyasında, bütün nefesler...
Boğaz'da, ateş kusan gemiler, nasıl buharlaştı birden,
Nasil çekildi aniden, binlerce Mehmet siperlerinden...
Hani az önce, denizler kabarıp üstümüze dökülüyordu,
Çocukken seyrettiğim yıldızlar, yerinden sökülüyordu...
Bu gün 18 Mart 2005, dediler doksan yıl geçmiş aradan,
Hayret, hâlâ bir kan sızmada bizi şehit eden yaralardan...
Gördüm, bir mermer taşı oyup adımı üstüne yazmışlar,
İşte bu Lapsekili, Hasan oğlu Ahmet diye tanıtmışlar...
Biz hiç ölmedik ki, neden insanlar burada ağlıyorlar...
Biz herkesi görüyoruz, onlar galiba bizi görmüyorlar,
Bütün Anadolu çocuklarıyla beraber buradayız biz,
Gerçekten göremiyor mu, o nur damlayan gözleriniz...
Bakın, bu Harputlu Mehmet, eşine mektup yazıyor,
Bu Lapsekili Ahmet, bıkip usanmadan siper kazıyor...
Diyorlar ki, Mehmet'in mektubu eşine hâlâ ulaşmamış
Bakın, Koca Lapsekili de, nöbetini hâlâ bırakmamış...
İşte bu Kınalı Mehmet, gelirken anası kına yakmış başına,
Demiş ki koçumsun sen, vatanımın 18 Mart bayramına...
Anlamıyorum, peki siz neden ağlıyorsunuz hâlâ...

Zekeriyya Bican

Çaresiz

ÇARESİZ

Sen öte yakada bensiz, ben bu yakada çaresiz,
Güneş öte yakada batıyor, en son ışıklar bensiz,

Ben senden çok önce karanlığında kalıyorum elemelerimin
Güneş çekip giderken, sanki canı çekiliyor duada ellerimin,

Gece başlarken, gözler akıp gidecek apayrı rüyalara,
Yine o hazlar ile savuracak kalbimi değişik hülyalara..

Yine bir rüya denizinde kulaçlar atılacak, sana ulaşmak için,
Bana bir ömür yetmez iken seninle, bir gecelik aşklar niçin..

Dün geceki rüyamda, Ege'deki kumsalda, uyudun kollarımda,
Seyrettim uzun zaman uyuyan gözlerini, gerçek gibi rüyamda..

Bu rüya biter mi sen öte yakada bensiz, ben burada çaresiz,
Bir hain daha var mıdır acaba, şu çalar saat kadar densiz..

Böyle bir haz dolu rüyada, sen kolumda uyurken,
Bu saat ne hainmiş ki, seni çaldı bu kadar erken..

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Dün Akşam

DÜN AKŞAM

Ortada bilinen, hiçbir sebep de yokken,
Dün akşam selamsız öyle geçip giderken,
Bir efsane yazgıyı silip-atıp gönlünden
Giderken ağlattın sen, bu seven gözlerimi..

Yabancı gözlerle bakıp, hem de bu kadar erken,
Bir neden söylemedin öyle çekip giderken..
Ümitlerle başladığım, güzel günler biterken,
Giderken götürdün sen, bütün ümitlerimi..

Neşe kırıldın güzelim, bir de ben bilebilsem..
Öpüp de yanaklarından bin özür dileyebilsem..
Nereden bileceğim eğer sen söylemezsen,
Giderken götürdün sen, tüm güzel sözlerimi..

Hani, küskünlük nedir hiç bilemem demiştin,
Şevince; hatayı, kusuru hiç göremem demiştin,
Öyleyse neden dün akşam, öyle çekip de gittin..
Giderken, guruba çevirdin sen, bu yaşlı gözlerimi.

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Düşünce

DÜŞÜNCE

Düşünce yüreğime sen,
Sarıyor aklımı bir düşünce.
Toprağa yağmur düşer gibi,
Yalçın kayalara, şimşek düşer gibi,
Sen düşersin aklıma.
Bir duygu potasında, erir bin bir düşünce,
Sonbaharda ağaçlardan birer birer,
Sararmış yapraklar ellerime düşünce,
Sen düşersin aklıma,
Beynimi kemirir, bin bir düşünce...
Yeni tanıdım özünü, yeni anladım,
'Vefasız' koydum adını, vefasız,
Saçlarıma aklar düşünce...

Zekeriyya Bican

Eğilmedik Kırıldık

EĞİLMEDİK KIRILDIK

Hayat bize çelme taktı, görmedik.
Hayat bize alım attı, bilmedik.
Hayat bize şaka yaptı, gülmedik.
Çok zorladı, kırıldık, ama boyun eğmedik...

Zekeriyya Bican

Elazığ Lisesi'nde Bir Gün

Yıllardan sonra bir gün rüyada, gerçek gibi apansız,
Siz hiç okuduğunuz okulun sınıflarını özlediniz mi?
Koridorlarını, kantinlerini gezmek geldi mi içinizden?
Siz de o unutulmaz yılları geçirdiniz mi yüreğinizden..
Bu gün düştü önüme kanatları tel tel uçuşan bir kelebek...
Beni bir özlemle çekti ayaklarımdan sürükledi okuluma dek,
Bir yürek ağrısı gibi yakamdan tutup da hatıralar,
Elazığ lisesine kadar.. beni yıllar önceki okuluma taşıdılar,
Daha kapısından girerken, ders zili çaldı birden..
Unutmuşum bir an, geçen yıllar silinmişti gözlerimden,
Koşar adım çıkmışım üçüncü katta buldum kendimi,
Bir an sandım ki nöbetçi öğrenci Alaettin Erdem'di,
Karşımda duruyordu 6 Fen B Şubesi orta yerde...
Baş başa kalmıştım, yalnız çırpınan zavallı yüreğimle,
Şaşkın ve ürkek, kırk çift gözle gelmişim şimdi göz göze,
Ben onlara, onlar bana baktı anlamsız gözleriyle..
Ne onlar beni tanıyordu ne de ben biliyordum onları..
Anlatsam da nafile, bu gün onlar asla akıl erdiremeyeceklerdi
Oysa hiçbir zaman da olana bitene bir anlam veremeyeceklerdi,
Şimdi ne anlatmalıyım, ne söylemeliyim bilmem ki,
Yolunu şaşırılmış bir göçmen kuş misali olduğumu,
Yitik anılarımın yıllarca önce bu sıralarda kaybolduğunu,
Burada da o yıllarımı bulamayacağımı bilerek kahrolduğumu,
Gel de izah et şimdi ellisinden sonra,
Anılar ülkesinde nasıl şaşırıp da kaybolduğumu..
Çocuklar yeni bir öğretmen sanıp da beni, konuşmamı beklediler,
Nur gibi yüzleriyle insan değil, sanki hepsi bir güzel melektiler...
Çıktım sınıftan merak dolu bakışlar arasından süzülerek..
Yıllar önceki hiçbir arkadaşımı göremedim ayrıldım üzümlere,
Boş koridorlarda aradım duvarlarda kalmış o aşına yüzlerini,
Boşuna arıyordum, Vedat Tanyıldızı'nın o şarkı sözlerini..
Merak ettim, hâlâ ağlıyor muydu acaba Lâle çiçeğinin gözlerini,
Koridor başında mıydı nöbetçi öğretmeni okulun "Şeker İbo'su,"
Hâlâ yerlerde sürünüyor mudur "Sıfırcı Oya"nın maksi mantosu..
Sandım ki bir ara "Coğrafyacı Tintin Mürvet" geliyor karşıdan,
İnşallah unutmuştu "Tarihçi Makbule Hanım"a alacağı pili çarşıdan,
"Tarihçi Makbule Hanım"ın kulaklık pili olmayınca sözlü yapardı..
Böylesi günlerinde herkes yarışır biri birinden sıra kapardı..
İşte karşıdan göründü bütün haşmetiyle "Matematikçi Efe Coşkun".
Bir eli cebinde hipotenüsünü anlatırken de yine efe efe yürüyor.
Yüzü karatahtada olsa bile, ensesinde ki gözleriyle bizi görüyor..
Acaba "Cetvelci Mahmut Hoca" şimdi hangi sınıftan çıkacak? "
Ellerimin içi ısındı birden, mutlaka avuçlarımı cetvelle okşayacak,
Edebiyat hocamız "Halis Karslı" ki, öğrenci babasıydı unutulmaz,
Tayini çıkıp gittiğinde Lisenin tümü yas tutmuştu bütün bir yaz..
Onun günlük konuşmaları bile aruz ölçüsündeydi sanki...
Yazılsa cümleleri, unutulmaz şiirler çıkardı inanın ki...
Eyvah yine ders zili çalıyor koşup derse yetişeyim dedim ki,
Apansız bir zil sesiyle koptu film, kopartıp attı o mesut yıllarımdan,
Öksüz bir çocuk gibi yalnız bırakıp ayırdı beni, o canım hocalarımdan
Otuz yıl aradan sonra hayret! ..denk gelmiş bir "24 Kasım" gecesine..
Dimağımda kalan anılar oynadı benimle, bir çocukla eğlenircesine..

Bir de ne göreyim, uyuya kalmışım yine, dönmüşüm bu günöme,
Elazığ Lisesi rüyama girmiş, unutulmaz anılarıyla zihnimin gündemine...
Yine yarım kalan bu rüya da yetmedi, o güzelim yılların özlemine..
Şair-Mühendis

(1973 Mezunlarından)

Zekeriyya Bican

Ertele de Gel

ERTELE DE GEL

İşim var bugün de asla gelemem, diyorsan eğer,
İnan bütün işlerini ertele de gel, her şeye değer.
İşim çok gelemem demek, pişmanlıklar yoludur,
"Mezarlıklar işi hiç bitmemiş insanlarla doludur..."

Zekeriyya Bican

Ey! ...Güzel İstanbul

EY! ..GÜZEL İSTANBUL

Ey! ..güzel İstanbul, inkar edilmez güzelliklerin var,
Bütün beldelere bedel, nice güzel özelliklerin var...
Seni her görenin yüreğini, onulmaz sevdalar sarar,
Atalarımın da yüreği senin için çarpardı, senin için,
Hasretinle uykuları kaçırdı, o muhteşem fethi kadar...
Senin fethini beklerdi, yüce peygamber...
Bir bilsen, senin fethini nasıl müjdeler, nasıl metheder,
Ve der ki; "Seni fetheden kumandan ne güzel,
Şeni fethedecek asker, ne güzel asker..."
Öyle bir asker ki, bastığı yerlerde titrerdi zemin,
Korkanlar tanıyıp şaşırıırken, olurdu kendinden emin...
Ey! .. şanlı asker, her canlıya merhametti senin eserin,
Ey! ... şanlı kumandan, sana layıktı o cennetmekan askerinin...

Fatih Sultan Mehmet Han, der ki bir sabah; Ak Şemsettin'e,
İsterlerse bin set çekilsin sevdamıza, bağlansınlar setten sete...
Sevgili peygamberim, öyle bir hedef koymuş ki önümüze,
Kostantiniyye'den, senden başka hiçbir şey görünmez gözümüze...
Sevdalara dair ne varsa; silip, attım, ne varsa gönlümüzden,
Bir başka vuslattı ki, dün gece ırmak olup aktı gözümüzden...
Müjdeler bekliyor bak! ..en yüksek burçta sevgili peygamberim,
Ey! ...İstanbul senin için, ceddikle beraber bin yıldır seferberim...
İnşallah, 29 Mayıs sabahı, bu aziz askerle topyek ün seninleyim.
Bilirim asırlardır gönlüne düşmüşsün, bu cennetmekan erlerin,
Bir ucu İstanbul'da, bir ucu Bedir dedir bu mukaddes seferin...
İstanbul bizim olacak ve ebediyen kalacak, bu büyük zaferimiz,
Sanırım en geç yarın, Sultanlar başına taç Eyüp'le beraberiz...
Ne güzel nasiptir hocam, şükür ki, çıktık bu mukaddes sefere,
Böylesi sunulurdu ancak, Eyüp sultanıyla, sevgili Peygambere...

Zekeriyya Bican

Fettandı

FETTANDI

Bir uzun saçları vardı,
Düz, sarı, fettandı...
Bir rüzgâra kapılmış gibi uçardı,
Bir gün Düden Şelalesi sanırdım,
Bir gün Kurşunlu gibi, fettandı...
Bir gönül bağıydı, benimle onun arasında,
Bir yeşil gözleri vardı,
Bir şelaleyi andıran saçlarıyla bütün.
Bir yakamozdu o gözler,
Bir serap mıydı yoksa, kandıran...
Bir şelaleyi andıran saçlar,
Bir hayal şimdilerde, mazide kalan...
Bir yakamoz gözler,
Bir ada vapuru güvertesinde,
Bir gerçek, bir büyük yalan...

Zekeriyya Bican

Gelincik

GELİNCİK

Sen bir nazlı gelinciktin, papatya gözlüm,
Kolların gelincik yaprağı gibi nazenindi senin.
Öyle ince,öyle narindi ki bedenin...
Öyle değerliydin ki...
Bir hoyrat adam mıydı senin bedelin?
Suçlular; hepsi de, sen de...
Nikah memuru da suçlu, şahitler de öyle.
Kör müydü gözleri hepsinin söyle!
Görmediler mi seni, beyaz bir kelebek gibiydin,
Ya o beyaz gelinliği, bensiz nasıl giyindin?
Nasıl o güzelim adını yazdı yabancı eller,
Seni bir hoyrat adama, nasıl eş eylediler?
Nasıl o hoyrat adamlar, aynı deftere kaydeylediler?
Kör müydü gözleri ki, bakarken görmediler.
Sen oralarda, yaban ellerde, yad gülü gelincik,
Sen oralarda tükettin kendini,
Bense, buralarda yitirdim emellerimi...
İnanamıyorum, gelinciği nasıl bir hoyrata verdiler?
Bir vicdan sahibi de yok muydu oralarda?
Bu iş hiç yakışmadı diye, neden söylemediler?
Gelincik, yoksa insanlık mı öldü?
Ya senin dilin nasıl 'evet' e döndü, gelincik?
Bir beyaz gelinlik mi döndürdü başını, dilini?
Hani evlenecektik, öyle değil mi?
Gelinlik tacına, ben takacaktım kırmızı karanfili,
Ah yaktın beni gelincik, papatya gözlüm,
Benzin döktün, içimdeki kor ateşine benzin döktün.
Bir nikah masasında, bir evet deyişinle,
Hayat ağacımı kökünden söktün...
Yinede kırgın değilim sana güzel gelincik,
Bir evcilik oynadın, hepsi o kadar...
Özleyeceğim seni ben, mahşere kadar...

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Gurup Olmuş Gözlerim

GURUP OLMUŞ GÖZLERİM

Hatırımdadır hep,
Sen gurup vakitlerini severdin.
Şimdi uzaklardasın,
Oralarda da seviyorsan eğer,
Her günün akŐamını bekleme,
Her vakte gurup oldu gözlerim,
Gel, saatlerce gözlerimde gurubu gr.
Sen gideli gurup ifadesi her dem,
OturmuŐ gözlerimde...
Bülbüller gurup vakitlerinde aęlarmıŐ,
Çiçekleri solarmıŐ, gln görmeyince.
Şen yoksun ya, gurup renginde gözlerim,
Gel gurubu her dem gr,
Her vakte gurup olmuş gözlerimde sefa sr...

Zekeriyya Bican

Harput'ta Bir Akşamüstü

Harput'ta bir akşamüstü, gün batıyor,
Elemler içindeyim çınarlı bahçede, yalnız,
Şiirler yazıyorum, lâkin kalem kanıyor...
Gözlerin geliyor satırlarıma,
Yazdığım satırlardan gülüyor bana,
Biliyorum şu anda sen yoksun ama.
Yanımdasın gibi geliyor,
Ruhum, bedenimle gidip geliyor...
Anlık zamanlarda, bir Harput'tayım,
Bir İstanbul'da...
Bir Hisar'dayım, bir Kanlıca'da...
Zihnim nasıl gidip geliyor, bu kadar darda,
Boğuluyorum anıların tam ortasında...
Hem kar yağıyor, hem soğuk hava,
Bir de radyoda o uzun hava,
Dört yanım, dönüyor bir buzdolaba;
Yüregimin tam üstünde ocak yok ama,
Bilmem neden bedenimi ateş sarıyor,
Harput'ta şiir yazarken, kalem kanıyor...

Zekeriyya Bican

Harput'ta Doğmuş

"Kara Erik Çağala" Türküsünün kahramanı
Yusuf BİCAN'ın anısına

HARPUT'TA DOĞMUŞ

Harput' ta doğmuş bir gurbetçi kızıydı o,
Sapsarı saçlı, yeşil gözlü bir periydi o..
Sanki cennetten emanet gelmiş bir huriydi o,
Bana eş olmak istemiş, eşsiz bir eştı o..
Bir "kara eriği" gönlünce nişan vermişti,
Sonradan o "kara erik" ellerimde kor'a dönmüştü..

Harput'ta doğmuş bir peri kızıydı o,
Bir ömrü mahvedecek, kaderimde bir yazıydı o..
Neden Harput'tan göçeceğini söylemedi ki,
Neden o gün peşime düşüp te gelemedi ki..
Sanırım o asil gönlü, gururu engelledi ki,
Ardına bakmadan, haber vermeden çekip de gitti..

Bir ömür boyu özledim,bekledim seni,
Bir ömür sakladım bir çekirdeği,
Sen hâlâ bilmezsin ki asıl gerçeği..
Ağladım Harput'un posta günlerinde,
Çıkıp yollarına baktım Süt Kalesinde..
Bir haber bekledim, ertesi günde..
Ne ümitler taşınırdı bir bilebilsen..
Postacı Memed'in o bet sesinde..

Sen Harput'tan gideli gör neler oldu,
Harput'ta seninle göçtü, kalanlar hep heder oldu..
Şen bağlar kurudu, gönülde kalan bin keder oldu,
Gülleri soldu da, sensiz yaşamak bir kader oldu..
Nasıl ağlardı arkandan, o Yarıçavuş çeşmesi..
Nasıl sütü çekilmiş bir ana gibiydi 'Uçlüle'lisi..
Sen gidince kahrından ölüp gitti evin kedisi..
Bahçedeki "kara erik" ağaçları da kuruyup gitti,
Bende kalan hatıran sadece bir çekirdekti..
Kimse bilmedi bu çekirdek bende ne alametti..
Senin o gidişin ömrümde gördüğüm ne felaketti.
Sen gittin ya ardından büsbütün vilayet gitti...
Kar topu gibi Mezre'ye yuvarlandı Yukarı Şehir..
Ne varsa elinde cömertçe verdi bu eski şehir..

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Harput Güneşi

"Kara Erik Çağala" Türküsünün kahramanı
Yusuf BİCAN'ın anısına

HARPUT GÜNEŞİ

Harput'un bir yaz gecesinde,
Gökteki ayın tam on beşinde,
Yüreğim bir sevda peşinde..
Bedenim bir sıtma ateşinde,
Kime sorduysam gülüp geçtiler..
Delicesine seni yıldızlara sordum..

Mezre'ye gidip hanlara sordum,
Eşime dostuma haber uçurdum,
Kimisi sandı ki aklımdan oldum,
Haber beklemekten inan yoruldu
Kime sorduysam gülüp geçtiler..
Delicesine seni yollara sordum..

Harput'a güneştin, batıdan doğmuş,
Sen gidince Harput harabe olmuş..
Evleri, hanı, hamamı virane olmuş,
Ayvası, narı, gülleri kurumuş solmuş,
Seven de sevilen de tükenip bitmiş..
Sevdiceğim İstanbul'a gelin mi gitmiş! ,
"Kara erik" ağacımız tümünden kurumuş,
Delicesine seni kurumuş dallara sordum..

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Hayat Yolu

HAYAT YOLU

Yıllar sonra uğradım, o gençlik bahçesine,
Gençliğimi aradım, yitirdiğim o yerlerde.
Bir aşına yüz yoktu, bakındığım tüm yüzlerde,
Avutucu bir söz yoktu, konuştuğum kimselerde...

Bir tanıdık ağaç vardı, o günlerden kala kalan,
Onun da bağı yanıkta taşıdığı yazılardan,
İnce ince oyulmuştu, yüzü göğsü kazılardan,
Bir ben ona, bir o bana, bakışıp da acımiştık...

Ne de çabuk vakit geçmiş, nasıl geldik buralara,
İlkbaharı, yazı geçmiş, ulaşmıştık sonbahara.
Pınarlarda su kurumuş, bizim gözler yaşlı, sulu,
Acı tatlı anılarla, sürüp gider hayat yolu...

Zekeriyya Bican

Hayret Edersin

HAYRET EDERSİN

Dün bir şiir yazdım hayret edersin..
Baktım bütün kitaplarıma kafa tutuyor,
Bütün büyük sevdalar, içimde deyip,
Bütün kitaplara bedelim diyor..
Yazdım okuyorum, tam bitiriyorum..
Bitirdiğim noktadan başa dönüyor..
İnanır mısın tekrar tekrar okumaktan,
Saatler geçiyor, başım dönüyor..
Defalarca okusam da hiç usanmıyorum,
Satırlar arasından sen görünüyorsun..
Ben susuyorum,
Kaldığım yerden sen okuyorsun..
Satırlar arasından sen görünüyorsun..
Ben mi yazdım, yoksa sen mi bilemiyorum,
Şaşkın bir durumdayım ki hiç sorma gitsin,
Ya çıkıp ortaya bu şiir benim diyemiyorum..
Okursan üç beş satır, hayret edersin,
Bu şiir baştan sona benimdir dersin..
Alıyor insanı olduğu yerden,
Bir başka kıtaya yolcu ediyor..
Maziden bir film gibi çıkıyor birden,
Şarkılar dinletiyor, en güzelinden..
Böyle bir şiir yazmadım bu güne kadar,
Bu şiir beni oyalıyor sabaha kadar...
Şiiri okurken cümleler bir deniz gibi,
Her kelimesi o güzel sözlerin gibi,
Beni de katıp köpüklerine bir beşik gibi
Ne kadar güzel dalgalanıyor...

Zekeriyya Bican

Her Akşam

HER AKŞAM

Her akşam düşerken güneş denize yavaştan yavaştan,
Taşı beni bir meçhul geceye yeni baştan.

Rüyalarda sarılıp ağlarken özlenen o melek eceye,
Gündüzler de döner bürünür karanlık bir geceye.

Anarım, yanarım hep bu günbatımları yeniler hicranımı,
Kızıla boyanırken ufuklar, kanatır günümü, kanatır yarınımı.

Gül kızılında akşamlardan neler beklerim, neler umarım,
Her akşam ümitlerle, karanlık gecelere gözlerimi yumarım...

Zekeriyya Bican

Hicran

HİCRAN

Bir hicranın etkisiyle ağlayan sevgilinin,
Gözlerini terk eden gözyaşı gibi,
Vefasız bir damla yaştı ki o sevilen,
Acaba arkasına bakmadan giderken,
O hiçbir şey hissetmedi mi?

Gönül, yorgun bir çemenin suyu misali,
Verebildiğince verdi membaındaki tüm sevgiyi.
Şimdi cılız akmadadır, ha yitti ha yitecek,
Kim içerse içsin artık kandırmayacak belli,
O hiçbir şey vermeyecek...

Ağlayan bir çift göze nispet yağın yağmur,
Yıllara inat dinmedi, dinmeyecek.
Bilmem bulutlar mı daha elemliydi, gözdeki nem mi?
Her ikisinde de o elem bitmeyecek mi yoksa?
O hiçbir haz vermeyecek mi? ...

Zekeriyya Bican

İki Göz Çeşme Gibi

Sebil gibi bir yürek ki, sebil bir çeşme gibi,
Sevdalı baş ki emrinde, iki göz çeşme gibi..
Yalnız rüyalarımda gel otur yanıma söyleş..
Bal akar dudağından, çölde bir çeşme gibi..

Zekeriyya Bican

İnsafsız Zaman

İNSAFSIZ ZAMAN

Zaman, insafsız fırçasıyla çizerken resmini,
Yüzümde kurdu tezgâhını, önce ilkbahara,
Sonra yaza çevirdi yüzümü...
Zamanın paletinde, renkler değişti nicedir,
Bir başka manzara oluşturdu başımda saçlar,
Yamaçlarına düşercesine ilk kar...
Meltemle yer değiştirdi rüzgârlar, mevsim sert,
Esiyor şimdilerde, kesercesine bir deli rüzgâr,
Bilemiyorum,
İçinde baharı olmayan, daha kaç yıl var?
Bir başka tablo oluşturdu zaman,
Bir başka güzellikte şimdi sonbahar...
Bu tabloda sadece ben değilim oluşan resim,
Birlikte oluşturduk bu son manzarayı, güzelim...

Zekeriyya Bican

İsraf Ediyor

İSRAF EDİYOR

Şu garip gönlüm yeniden,
Şanki geçmişin aksini, bir perdeden seyrediyor,
Her geçen dakika, biraz daha sana meylediyor,
Anıyor bütün geçmişi, her an seni yad ediyor,
Yaralı gönlümün sesini duysan nasıl feryat ediyor,
Ayrılığın bak ki, beni nasıl da kahrediyor..
Bu halim seni belki de şad ediyor,

Oysa şu garip gönlüm ki,
Bütün güzellerden seni ayırtıp da fark ediyor,
Bir an bile taşra baksam, hemen dönüp de çark ediyor,
Bütün bir ömrü sadece sana adamayı vaat ediyor,
Bu kadar büyük bir sevdayı gör ki,
Hele bak sevdiğine, nasılda harcıyı sarf ediyor,
Oysa sevilen hovardaca alıp, sevgiyi israf ediyor.

Zekeriyya Bican

Zekeriyya Bican

İstanbul Haydarpaşa'da

İSTANBUL HAYDARPAŞA'DA

Haydarpaşa garında, bir garip akşam,
Anadolu'dan gelen yolcu perişan, tren perişan...
Sırtlarda, sele sepet, birer kat yorgan,
Düşmüşler umudun cazibesine.
Köyünde yarım bir ağa iken,
Haydarpaşa'da, çaresiz birer çoban...
Ne akıl veren var, ne de yol gösteren,
Bir hemşeri bulma peşindedir yorulmuş gözler.
Birazdan dağılıp gidecekler, caddeler boyu,
Daraldıkça daralacak yürekler gibi, kaldırımlar,
Eriyip gidecek yine, o dağ gibi adamlar,
Bir meçhule doğru, atılırken adımlar...
Kimi geldiğine pişman, kimi gelmediğine,
Geride kalanlar gidene gıpta edecek,
Gelip de ulaşan nefret edecek,
Hayallerde İstanbul, böyle bitecek...
Görünecek İstanbul'un bir başka yüzü.
Ne ana baba, ne çoluk çocuk farkında,
İçine düştüğü şu koca şehrin...
Zaman gelecek, vakit geçecek,
Şu genç kız serpilip güzelleşecek.
Farkına varacak, beynine düşen ilk yıldırımın,
Yazık, yosması olacak, ümitle bastığı bu kaldırımın.
Yine bir tren geliyor umuda doğru,
Yazık mı yazık, yine dopdolu...

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

İşgaldeki Savaş Çocuğu

İŞGALDEKİ SAVAŞ ÇOCUĞU

Baba bizim bu ÷lkede,
Yine yağmurlar yağacak mı!
Arap kızları yine pencereden korkusuz bakacak mı,
Bombaları bulutlar alıp giderken dñşmanlar kaçacak mı,
Uçaklar gidecek, yine kuşlar gelip havada oynayacak mı,
Yine leylekler gelip, ağacımıza yuvalar yapacak mı,
Annem hamurlar yoğurup, sıcak ekmek yapacak mı,
Dilimizden anlamayan askerler bir gün utanacak mı,
Kendi çocuklarına utanmadan sevgiyle bakacak mı,
Sahte yardım severler gelip, bana tahta bacak,
Ablama sahte bir kol takacak mı,
Ablamın kolunun, benim bacağımın mezarı bulunacak mı!
Yarım yamalak bedenlere dualar okunacak mı,
Merak ediyorum vicdanlı bir tarihçi doğruyu yazacak mı,
Baba bizim bu ÷lkede veya dñnyada,
İnsanlık adına, gerçek bir mahkeme kurulacak mı,
Vicdanları ay gibi parlayan, hakimler olacak mı,
Kahrolası bu davada, bir kahraman savcı çıkacak da,
Bu yarım bedenlerin hesabı bir gün sorulacak mı?
Yoksa sahipsiz davalar gibi mahşere kalacak mı..

Zekeriyya Bican

Kader Oyunudur

KADER OYUNUDUR

Zaman silecek elbet ağaçlara kazdığım isminin izlerini,
Söylemedim, hiç kimseler bilmedi bu aşkın gizlerini,
Zamanla silinecek yer etmişliğim, gözlerinizdeki hayalim,
Biliyorum bitmeyecek yalnız, sevdan hasretiyle oluşan melâlîm.

Sevdan neşe katmalıydı, neden çekeriz onu bizler dert diye,
Bir çılgın bülbül bir de ben inleriz, her seher 'gülüm' diye...

Artık sevemem kimseleri, yerine koyup da aşkım sen diye,
Yanımda yoksun ki çekerim aşkını, bir onulmaz dert diye,
Bir kader oyunudur bu, çıkmış önümüze pat diye,
Nihayet açık kalacak sevdalı gözlerim, sen gel de kapat diye.

Sevdan neşe katmalıydı, neden çekeriz onu bizler dert diye,
Bir çılgın bülbül bir de ben inleriz, her seher 'gülüm' diye...

Silinse de her şeyden izlerin, yüreğimden izlerin silinmiyor,
Yusuf'un aşkını dünya bilir, söylemem benimki bilinmiyor,
Her seven görür belki, ne yazık benimki görünmüyor,
Duysam da sesini ve seni uzaklardan, bu da bana yetmiyor.

Sevdan neşe katmalıydı, neden çekeriz onu bizler dert diye,
Bir çılgın bülbül bir de ben inleriz, her seher 'gülüm' diye...

Zekeriyya Bican

Kardan Adam

KARDAN ADAM

Lâpa lâpa bir kar yağıyordu bu sabah,
Nurdan bir ufukta bitmez gibiydi zaman,
Göz alabildiğince bir beyazlık,
Bürümüştü her yanı ulvi bir yalnızlık...
Canlandı gözlerimde çocukluğum apansız,
Geçti hatırımdan bir an, o güzelim yıllarım,
Geçti bir yalan gibi, binlerce anılarım...
Çocuklar kardan adam yapmışlardı upuzun,
Heybetli bir adam gibiydi bahçede, yalnız.
Havuçtan burnu, kömürden gözleri vardı,
Yalnızlık denizinde suskun...
Dilsiz bir insan gibi sükût,
Tüm dertlerden ve tasalardan uzak, mutlu,
Çocuk sesleri arasında, gelecekte umutlu.
Ne burnunun estetik derdi vardı,
Ne açlık, ne susuzluk, ne de umutsuzluk.
Güneşli bir günün gelecek elemi, yoktu gözlerinde.
Bir zaman sonra eriyip giderken,
Hüzün de duymayacaktı.
Bir, çocuklar üzülecek belki, bir de ben...
O, eriyip, yavaş yavaş yok oluşa giderken,
Bu kaçınıcı kardan adam, göz yaşlarımda erirken...

Zekeriyya Bican

Kardelen

Henüz yeni hissetti canında güneşi toprak,
Ilık bir kan yayılır gibiyken bedenine..
Kış boyu uyuyan "kardelen" seviniyordu..
Uyku mahmurluğundan uyanıyordu..
Bir başka bayırda uyuyan eşini düşünüyordu,
Kaldırıp başını bakmalı diyordu içinden..
Sabırsızca kardan yorganını tekmeliyordu..
Şu karşı bayıra ulaşmak imkansızdı onun için,
Bir gayretle uzatıp başını topraktan gördü onu,
Nerdeyse sevinçten çıldırıyordu..
Eşi çoktan uyanmıştı, ona el sallıyordu..
Yanındaki küçük kardelene güneş emziriyordu..
Üç beş çocuk ta karşı bayırda oyun oynuyordu,
Büyük çocuk fark etti "kardeleni"..
Eğilip kopartmak istedi ki bir çığlıkla irkildi..
Kardelenin eşi, karşı bayırdan öyle bağırmişti ki..
Ses üç kez yankılandı karşı bayıra kadar..
Çocuklar hayret edip dona kaldılar..
"Kim bağırdı dedi, kimdi bağırın? .."
Etrafta sesin sahibini aradılar..
Çocuklardan biri gördü karşı bayırdaki kardeleni,
Koşup kardelene, "eminim bağırın sendin" dedi..
Kardelen yapraklarıyla cevap verdi,
Çocuklar sırayla sordu, kardelen el sallıyordu..
Çocuklar bu kez kardelenden özür diliyordu..
Kardeleni bir kürekle toprağıyla söküp aldılar..
Götürüp karşı bayırdaki eşinin yanına bıraktılar..
Sevinçle gidip öğretmenlerine olayı anlattılar..
Yarın gidip görelim diye ondan söz aldılar,
Ertesi gün gittiler, birde ne görsünler..
Bütün dağlar ovalar, kardelenlerle dolmuştu..
Çocuklar, yaptıkları işten ne çok mutlu olmuştu..
Öğretmen, öğrencileriyle büyük gurur duymuştu..

Zekeriyya Bican

Karlı Gece

KARLI GECE

Gündüz uçmaya heveslenmiş, şaşkın,
Bir yarasa gibi, bir deli rüzgar,
Ne yöne gideceği belli olmayan,
Sarhoş duygular gibi bir savruk kar,
Bir kar dansında, tipiyle rüzgâr...
Hak'kın bir mucizesi gerçek semadaki,
Anlatımı kelimelerle imkansızdı inan ki.
Gecenin ortasında, bu bir başka musiki,
Duyulmamış şarkılar sokaklardaydı sanki.
Gökten iniyordu apansız bir kar ordusu,
Aşıklar, sevdalılar anlardı, göçüp gittiler;
Şarkılarını, ancak sokak lambaları dinler.
Bir sen beklersin, bu karlı geceleri,
Bir de ben beklerim, ey kar taneleri...
Bu yoksul beldede, bu haz fazla geliyor,
Haklılar, aç sobalarda, odun kömür beklerken,
Bir kör karanlık gibi dünyam, güneş bekliyor...

Zekeriyya Bican

Kesişen Yollar

KESİŞEN YOLLAR

Cuma günleri camilerde,yakaran insanlar gördüm,
Cumartesi günleri, ağlama duvarında, ağlayanları da,
Pazar ayinlerinde, günah çıkaranları gördüm...
Pazartesiler de, hep dağılıp, koşar adım gittiler,
Yeni yakarışlar, yeni ağlayışlar, ve yeni günahlar için.
Asırlar geçti aradan, yolların kesiştiği yere vardılar,
Bu kez bir aradaydılar, ne cami, ne kilise, ne havra vardı,
Şaşırıp kaldı hepsi, ne yakarmak için cami,
Ne ağlamak için duvar, ne de günah çıkaran vardı...
Hepsi bir hayal gibi çok gerilerde kaldı
Şimdi hepside yaptığıyla yüz yüzdiler..
Şimdi o "Tek Hakim"ın önünde göz gözeydiler..
Ne çabuk geçmişti zaman, vaat edilen o günde ydiler..

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Kır Bahçesi

KIR BAHÇESİ

Şu kır bahçesi, şu ağaçlar, şu gökyüzü aşınam...
Çok yakınım, şu eski masam,
Sanki candan bir arkadaşım, sanki akrabam...
Altında oturduğumuz şu ağaç, yakınım gibi,
O da beni tanıyor sanki, bir eski dost gibi.
Laf olsun diye söylemiyorum,
Söylediklerim, içimden geldiği gibi.
Ben, bu bahçelerde yitirdim, dört mevsimimi,
O tatlı anılarımı, yeniden yaşıyorum şimdi...
Ah, o günleri bir yakalasam,
Sarılır bırakmazdım onu bir daha.
Ama nafîle, geçen günler geri gelmiyor,
Yıllar aldığıni geri vermiyor,
Ödünç verilenler, bir daha geri gelmiyor,
Hayallere sarılmak nafîle şimdi...

Şu kır bahçesinden; kimler geldi, kimler geçti?
Kim bilir, kimlere sinesini açtı şu güller,
Kim bilir, kaç mevsim gün ışıdı,
Güneş kaçınıcı kez doğdu, üzerlerine?
Bir gün, güneş biz olmadan doğacak,
Nice sabahlar, dünya yeniden kurulacak...
Bir zamanlar bize ait olan hatıralar,
Başkalarına hatıra olacaklar...
Şu vefasız dünyaya,
Ne gelmişiz, ne gitmişiz gibi,
Bir varmışız, bir yokmuşuz gibi, olacak...
Hiç olmazsa, zamanla şu aşına ağaçlar,
Kesilip de odun olmasa...
Gerekirse bir zaman,
Bir sanatkâr elinde, şekillenip güzelce,
Şu güzelim bahçelerde, bir masa olsa...

Zekeriyya Bican

Leylam

LEYLAM

Sensiz geçen her gnm heba olup yazılır ziyan defterime,
Dinlesem bir arkıyı, yeniden dert ekliyor bitmeyen dertlerime.
Her iir bir hasret mektubu gibi girerken gndemime,
Hasretin gündüzü bile gecesi gibi karanlık oluyor leylam...

Kanunlara yazılmamış bir cezadır hasret olgusu bize,
Hasret ki, bir kan gibi oturuyor sevdalı gözlerimize.
Gözler ağlıyor, sözler ağlıyor kelimelerle vururken dilimize,
Gz yaşları, mum damlası olmakta hiç sönmeyecek kandilimize.
Hasretin gündüzü bile gecesi gibi karanlık oluyor leylam...

Ne kadar büyük bir hazmış senin gözlerine bakmak,
Ne kadar güzel bir yolmuş ışıltılı gözlerinden gönlüne akmak,
Ne güzel bir durakmış bir ömür o tatlı gözlerinde durmak,
Ne güzel bir nimetmiş öyle, seven bir yürekte çarpmak,
Ne güzel bir hazmış öyle, sevdan ateşiyle tutuşup yanmak,
Hasretin gündüzü bile gecesi gibi karanlık oluyor leylam...

Zekeriyya Bican

Mehmet'ten Cevap

ÇANAKKALE'DE 15 YAŞINDA ŞEHİT DÜŞEN LAPSEKİ'Lİ AHMET İÇİN YAZILMIŞ VE TÜM ŞEHİTLERİMİZE ARMAGAN EDİLMİŞTİR

MEHMET'TEN CEVAP

Ben o kadar büyüdüm mü ki,
Asker ettiler..
O meşhur cephelerde, sınır boyunda,
Tüfek kundağını, bu küçük başıma,
Yastık ettiler..
Vurulup düştüğüm yerdeyim hâlâ,
Göğsümü, sinemi "bastık" ettiler.
Çatalı, kaşığı bilmeden elim,
Tüfeği, tetiği teslim ettiler.
Bilmişler önceden geleceğimi,
Önceden bilmişler öleceğimi,
Ellere vermişler sevdiceğimi.
Önemi yok, can ile canan dediğin ne ki,
Bu vatan uğruna verilmez mi ki,
Üzülmen o kadar gereksizdi ki,
Cennette hûriler bayram ettiler.
Bir görsen buradaki yerlerimizi,
Bir görsen gelirken en fakirimizi,
Peygamberler Efendisi karşılar bizi.
Mutlaka alırım yanıma sizi,
Üzülmen o kadar gereksizdi ki,
Cennette huriler bayram ettiler.
Matarada suyumuz tam bitmişti ki,
Melekler Kevser Şarabından ikram ettiler,
Dünyada olmayan nice nimetler,
Tadını bilmediğim nice meyveler,
Bunlar ebediyen sizin dediler,
Hûriler cennette bayram ettiler...

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Mehmetle Söyleşi

MEHMETLE SÖYLEŞİ (2)

İbadetlerin en yücesi can vermektir, vatani için,
Damar damar kan vermektir bu topraklar için...
Sınırlarda nöbet tutmaktır, seher vakitlerinde
Mehmet'im sen en büyüğünü seçtin bu hizmetlerin...
Uykuları unutmuş, mahzun ve çocuksu gözlerin vardı,
Emret öleyim çavuşum diyen sözlerin vardı,

Düşman askerini sırtına alıp nereye gidiyordun öyle,
Duyguların neydi o yükünle ey! mübarek asker söyle,
Sonradan duydum ki, yarasını gömleğinle sarmışsın,
Ekmek vermişsin, su içirmişsin, gariptir diye...
Sonra memleketine göndermişsin anası bekler diye..

Bu nasıl savaş, bu nasıl askerdir, Allah'ım aklım almıyor,
Düşmanının yarasını saracak başka asker var mıdır? ...
Çanakkale yüce şehir, işte böyle büyük, şehitler yatağıdır,
Çanakkale'm ancak düşmanına cehennem batağıdır,
Duygusuz düşmanların, hala ağrıdan zonklayan şakağıdır..

Nice anaların nemli gözleri, güneşin battığı yerde kaldı,
Bir gün aslanım dönecek saracağım diye, kolları açık kaldı,
Aşklar ermedi vuslata, düğünleri ertelendi ahrete kaldı
Zaman durdu yüreklerde, saatler de şaşırıp zamanı,
Biter sanılan bu nöbetler, bitmedi uzayıp mahşere kaldı

Düşmaniyla beraber, sarılmış yatanlar o şehidin binlercesidir,
Düşman yarasını sarıp da ölmek, hakkın bir başka cilvesidir,
Bu dünya harp tarihinin hala çözülmemiş bir garip bilmecesidir,
O gün anladı düşman, vurduğu asker kimdir ve toprağı neresidir
Türkiye'm için 18 Mart 1915 gecesi, bin asrın beraat gecesidir,

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Mehmetle Söyleşimdir

MEHMETLE SÖYLEŞİMDİR

Bak ziyaretine gelmişim, can hemşerim, şehit Mehmet'im,
Sen o şerefe erdikten kırk beş sene sonra ben dünyaya gelmişim.
Ninemden babamdan dinledim sizi, sizin hikayenizdi anamın sözü,
Milletçe minnettarız, sizi görmeden tanıyanların da sızlardı gözü.
İçimizde hiç sönmeyen bir ateş yanar, ara sıra gülse de yüzümüz,
Bir yüzümüz gülse de, sizi unutmaz ki, anar ağlar diğer yüzümüz...
O ender makama eren size, ağlamak belki yersiz,
Lâkin insanız biz, kabarıyor yüreğimiz, anınca sizi depresir hislerimiz.

Bir gerçek var ki Mehmet'im, düşündükçe rahatlar, ferahlarız
O makam olmasaydı, size hangi rütbe verilse önemsiz kalacaktı
O şahadet olmadan bin yıl yaşasaydınız, geriye ne kalacaktı?
O mertebe olmasa, sizleri kim anacak, kimler ağlayacaktı?
Bak hatıranı hürmeten, yüz yıldır yazıyoruz, ne bitti, ne bitecek,
O yüce hatıranı, bir asır yetmedi Mehmet'im, bin asır yetmeyecek!
Yirmili yaşlarında bak ki, ne ulvi bir mülkü kazanmışsın,
Böyle kısa bir zamanda zirveye ulaşmışsın.
Senin o cennetler mülkünün yanında, kâinat mülkü hafif kalıyor,
Sana gökte melekler, yerde Yunus, Mevlâna imrenerek bakıyor.

Baban, deden senden çok yaşadı belki, ama yine hepsi göçüp gittiler,
Sen olmasaydın eğer, unutulup gideceklerdi hepsi de birer birer...
Ama ne büyük şereftir ki, o dedeler, nineler seninle anılıyor şimdi,
O, Mehmet'in anası, babası, atasıdır diye çağrılıp anıldılar cümlesi..
O, ne büyük yürekmiş sende ki, Mehmet'im, yetiyor hepimize...
Yetmiş uluslu bir düşmanı yenip, açze düşürmüş, getirmişsiniz bize,
Bir kere ölümünüzle siz, sonsuzluğa uzanan hayat vermişsiniz bize.
Ne büyük bir mühür vurmuşsunuz, bitti gözüyle bakılan tarihimize!
Eminim Mehmet'im, sen ölüncü yaşattığın bu devlet bitmeyecek,
Senin ruhunu burada bekler gördükçe düşman, bir daha gelmeyecek! ..

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Mevsim Savaşı

MEVSİM SAVAŞI

Bir mevsim savaşıdır şimdi bize yansıyan,
Bir cemre öncesinde gök yüzü perişan...
Ne kadar etkin ki ruhlarımıza,
Taraf oluyoruz ya rüzgâra, ya bulutlara...
İlk baharı çok özledik, gelsin artık beklenenler,
Son versin artık, şu çekilmez yalnızlığımıza.

Bir mevsim savaşıdır gördüklerimiz,
Bir cemre öncesinde gök yüzü perişan...
Renkten renge girmedi ak pak bulutlar,
Bir tufanı andırıyor rüzgârdaki bulutlar,
Bu savaş sonrasında çekilip gidecekler,
Yuvası bozuk kuşlar nereye gidecekler?

Zekeriyya Bican

Nasihat

Düşünmez olmuş, ne bu günü, ne de yarını,
Alından söküp atmış, insanlığın bütün arını,
Harcamış rezil, edepten, hayâdan bütün varını,
Çok geçmez işitirsin, feryadını, ah-u zarını...
Bilsin ki hakkın sillesi, tokat'ı, pek yaman olur! ...

Serseri; ne dost bıraktı, ne yaren, ne de arkadaş,
Bir makam verdiler, ejderlerle hep sarmaş dolaş...
Ne hak tanıyor, ne hukuk, ne haktan yana,
Bütün kararları; sözü, sohbeti ağıyardan yana,
Bilsin ki hakkın adaleti gecikmez, pek erken olur! ...

Zekeriyya Bican

Neden Sensiz Yazılmış

Baş rolleri bizim olan bir eser yazdım, demiştin,
Sevinmiş, güvenmiş, ne çok merak etmişim...
Bu eserin son sahnesi neden sensiz yazılmış,
Bu güzelim eseri neden böyle bozmuşsun? ...
Beni bir ruhsuz dekor gibi orta yerde koymuşsun.
Hiç bu oyunun son sahnesi sensiz de oynanır mı? ...

Birlikte oynamıştık pek çok sahneyi birden,
Her sahne ayrı bir güzel geçiyordu ömürden...
Sensiz bu sahneye perdeler iner mi ki,
Bu muhteşem oyunumuz böyle de biter mi ki? ...
Ben oynamam bu oyunu sahnede sensiz;
Bu sahne silinip baştan yazılsın,
Bir değişmez kader gibi, mermer taşa kazılsın,
Birlikte terk edelim sahneyi, perde öyle kapansın...

Zekeriyya Bican

Neden Söylemediniz

Hani bir zamanlar ilk gençlik çağında, neydi halimiz,
Nerede o vuslata ermiş gibi şen ışıldayan gözlerimiz...

Hangi zamanda yitirildi, dimağlarda iz bırakan dilleriniz,
Şimdi bu sükût neden ey sevgili, hani şarkılı sözleriniz? ...

Başımda değişen mevsimi görmedi mi o vefalı gözleriniz,
Dağ başına kar yağmış meğer, neden söylemediniz? ...

Zekeriyya Bican

Neden Susuyorsun

NEDEN SUSUYORSUN

Neden susuyorsun bilemiyorum,
Bırak duygularını aksın,
Akarsu gibi, kendi macerasına varsın.
Bırak dillere sözlerini kelimelerle,
Kendi manasına varsın.
Neden susuyorsun bilemiyorum,
Çevirme aydınlık gözlerini,
Çevirme karanlık gecelere,
Çayda çıra gözlerinle gül biraz...
Zora tutma duygularını,
İstenilen gibi olmana gerek yok,
İstedğin gibi ol...
Ağla, gül, neşelen,
Nasıl istersen öyle ol...
Geçen zamanları aramak nafiye,
Gelecek ellerimizde olsun yeterli,
Nasıl geçmiş boşuna yıllar,
Ömür boşa tüketmeye değer mi?
Bırak toplumun yargılarını,
Kim ne söylemiş sana ne,
Takmamak gerek oysa,
Yer olmamalı dimağlarda,
Yozlaşmış kaygılara...
Yaşa gitsin bu hayat,
Öylesine tabii, öylesine doğal,
Konuş anlat, bir şeyler söyle,
Neden susuyorsun bilemiyorum,
Konuş, konuş benimle...
Saçma sapan bile olsa önemi yok,
Ne olur, yeter ki bir şeyler söyle,
Hâlâ neden susuyorsun, bilemiyorum...

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Notası Karışmış

NOTASI KARIŞMIŞ

Notası karışmış şarkımızın,
Gitarlar çalamıyor..
Söz aynı söz, dil aynı dil ama,
Bilmem ki nedendir bu gün..
Kalbim o eski hazza varamıyor..

Duygusu karışmış kalbimizin,
Hiç manası kalmadı artık...
O içli şarkımızın..
Söz aynı söz, dil aynı dil ama,
Kalbim o eski hazzı yaşamıyor..

Mevsimi karışmış ömrümüzün,
Maziye karışıp gitti,
O güz sevdamızdı bizim,
Söz aynı söz, dil aynı dil ama,
Kalbim o eski güz'ü yaşamıyor

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Olacak Şey mi

OLACAK ŞEY Mİ

Dün duydum, biri sana, seni unuttuğumu söylemiş,
Hele bak şimdi, inan ki vebalime girmişler!
Kendi adımları unutabilirim,
Evimin kapı numarasını sorsalar, söyleyemem belki,
Pazardan ne alacaktım diye, düşünebilirim...
Telefon numaramı sordular, deftere bakayım dedim.
O anda, ben de çok gülmüşüm kendi kendime,
Biri bir şey sorsa, alık alık bakabilirim yüzlerine...
Bana bir adres sorsalar, tarif edemem belki,
Ben böyle bir haldeyken, hele bak şimdi...
Dün duydum, biri sana, seni unuttuğumu söylemiş,
Olacak şey mi?
Seni unutmak, düşlerimden seni çıkartmak...
Oysa sen, gündüzümde fikrimdesin, gece düşümde,
Her şeyi unutuyorum, leylâm sen fikrime düşünce...
Dostlarım çok unutkan olduğumu yüzüme söylüyorlar,
Kimileri bu aralar beni vefasızlıkla suçluyorlar...
Bilmiyorlar ki, kim aldı benden beni?
Şana geleceğim yolum engelli, yolum dikenli...
Özledim, hem de çok özledim meleğim seni,
Ben böyle bir halde iken, hele bak şimdi...
Dün duydum, biri sana, seni unuttuğumu söylemiş,
Hele bak şimdi, olacak şey mi?

Zekeriyya Bican

Otuz Yıl Gecikmiş Mektup

OTUZ YIL GECİKMIŞ MEKTUP

Aslında inanmayacaksınız biliyorum, bu kesin,
Anlatacağım bu olağan dışı garip hikaye,
Geçmemiştir sanırım başından, duyan herkesin...
Sabırla dinlerseniz anlatacağım,
Anlatmasam, nefesim kesilecek boğulacağım...
Tam otuz yıl önce, mektup gönderdim bir sevgiliye,
Sormuştum benimle evlenir misin güzelim diye...
Sonra cevap beklemiştim yıllar boyunca..
Cevabın hiç gelmeyecek sandım hayat boyunca,
Otuz yıl sonra verince evimizi, bir yap-satıcıya,
Ustalar evi sökerken bir mektup bulmuş,
Otuz yıl beklenen, mektubu hiç aklımda yokken,
Bu sabah getirip önüme koymuş..
"Açılmamış bu mektubun bir önemi var mı" diyerek,
Bir ateş parçası gibi, getirip elime vermiş...
Yıllarca özlemlerle beklenen mektubun, şimdi,
Anılarla beraber, üstüme geliyor yanar dağ gibi,
Ellerimde, fitili çekilmiş bir bomba gibi...
Ustalar işin önemini hiç bilmeyerek,
"Merdivenle duvar arasında bulduk" dediler,
Şaşırmış halime ne çok güldüler.
Gecikmiş mahcup bir postacı gibi, çekip gittiler...

.....
Müthiş bir şaşkınlık içerisindeyim.
Ne garip bak yine aylardan nisan,
Yeniden o hülyalar ülkesindeyim.
Silinip gitti aradan geçen bütün yıllarım,
Sanki hiç yaşanmamış gibi sensiz anılarım.
Şimdi de üşüyorum, dondu sanki mektubu tutan elim,
Bir görse nasıl çırpınıyor zavallı yüreğim!
Bilmem ki bu kadere ben şimdi ne diyeyim...

.....
Ve neden sonra okudum geciken mektubunu,
Sormuştum "benimle evlenir misin güzelim" diye,
Demişsin ki, "kalbim, ruhum sana hediye,
'Evet'ten başka sana ne söyleyeyim?
İstersen gelinlik giyinmeden çıkıp geleyim."...

.....
Bilmem ki bu kadere ben şimdi ne söyleyeyim..
Sana bir mektupla cevap yazamam ama,
İstersen bir şiir yazmıştım, hâlâ emanet ki bana..
Anlatır bu şiir halimi sana;
"AGLARKEN DÜĞÜN GECESİNDE"
Belki silinip gider kırgınlıklar, gönlümün ecesinde.
Bir görseydin halimi, davetsiz misafir gibi,
Seyrederken seni, yüreğimin kırık penceresinde...

Zekeriyya Bican

Oyun Bitti

OYUN BİTTİ

Şu tükenen yıllarda,
Kaç mevsim, kaç bahar gelip geçti?
Yıllar kovaladı birbirini, ve beni...
Bir sonbahar yaprağı gibi çaresiz,
Kattı rüzgârına sürüttü, yerlere vurdu beni.
Her mevsim ayrı bir darbeyle sarsıldım,
Değişmedin, hayalimde sen hep öyle kaldın.
İlk gençlik çağında, katıksız güzelliğinle,
Öyle güzel, öyle tabii...
Sanmayasın ki, ben de öyle kaldım.
Zaman inadında haklı çıktı, ben kaybettim,
Ben farkındayım çoktan, çok değişmişim.
Sende kalan resmime, ben de yabancıyım
Şimdilerde...
Yıllardan sonra beni tanıyamazsın.
Endişedeyim, bir garip tesadüfle kader,
Kesiştirirse yolumuzu, korkulardayım...
Belki bir yabancı olacağım gözlerinde.
Çiğ düşmüş saçlarım, hüznü halim,
Şana yabancı gelecek, biliyorum doğrusu...
Ve zalim zamanın yüzümde çizdiği güz tablosu,
Duygularıma misal...
Bir baraj yıkılacak içinde, belki kahrolacaksın,
Belki de yolumuz kesişmeseydi diyebileceksin...
Sanırım, yine de bir aşına yanım olacak,
Değişmemiş bakışlarımdan tanıyıp, çıkaracaksın...
Tanınmamak endişelerini de aştım aslında,
Tanınmak neye yarar ki, oyun bitti güzelim,
Yazgımızdaki son sahne buymuş...
Baştan sona, bir dram tiyatrosu bu hayat...

Zekeriyya Bican

Özlemle Ağlayanlar

Her şeyin en iyisini yapmayı isterdim, neticeyi bilerek,
Nice baharlar eskittim, sensiz yıllarca, ama istemeyerek.
Yapabildiğim en iyi şey ki,
Şimdi sadece ağlayabiliyorum, hiç çaba göstermeyerek.
Öyle bir zamana ermiş ki saatim,
İflas mı ediyor ne, güvendiğim o zihinsel takatim...
Hiç unutamadığım anılar terk ediyor dimağımı birer birer,
Artık kelimeler arzumu gelip yerleşmiyor cümlelerime,
Oyalıyor beni, gelip dilime takılıp kalıyor tek bir kelime...
Şimdi hasretinin esiri olmuş aklım, zihnimin zindanlarında,
Öyle rahat ağlatıyor ki beni, esir irademin zayıf anlarında...
Yenilgiyi hiç hazmedemezdi, o gururlu içsel benliğim,
Korkuyorum zamanla uçup kaybolacak bu içtenliğim.
Aman Allâh'ım kaybolmasın yeter,
Sevdiklerime tek armağanım, o içten sevecenliğim..
Artık başım ağrısa bile, söylemiyorum sevdiklerime,
Hiçbir talebim yok artık, karşılıksız bir ömür verdiklerime.
Dünyanın yükünü taşıyan omuzlarımda eskidi gitti zamanlar,
Şimdi neredir bilmem ki, yokluğumda özlemle ağlayanlar...

Zekeriyya Bican

Seher Vakitlerinde

SEHER VAKİTLERİNDE

Her sabah seher vakitlerinde, tam yüreğimden,
Kurşuna diziliyor sanki bütün duygularım...
Kırpiklerin bir kargı olup, delip geçiyor tam on ikiden,
Gecelerin yalnızlığı başlıyor, ikindi vakitlerinden...
Gündüzler başka alem, eser yok gonca gülden,
Nefret ediyorum, duyguları yargılayan şu uzun gecelerden...
Çam kokusu, deniz kokusu, ve o yaz kokusu yok şimdi,
Şoğumuş denizler gibi, gül gelmez bahçelerden...

Zekeriyya Bican

Sen Ayrılıp Giderken

SEN AYRILIP GİDERKEN

Sen ayrılıp giderken, benim hislerim nedir biliyor musun?
Hani bir kocaman vitrin camı kırılır ya aniden paramparça.
İşte öyle bir şey, sen ayrılıp giderken...
Hani yıkmak için, bir binanın temelinde dinamit koyarlar ya,
Hani rüzgâr hortumu, kocaman bir ağacı temelinden söker ya,
İşte öyle bir şey, sen ayrılıp giderken...
Hani bir bebek ellerinden tutulan, kalabalıkta bırakır ya elini,
Hani eski bir kale gövdesi, bir sur göçer ya temelinden,
İşte öyle bir şey, sen ayrılıp giderken...
Hani kocaman bir buz kütlesi, kayar düşer ya ellerinden,
Hani dudaklarındayken kadeh, kırılır ya içilmeden,
İşte öyle bir şey, sen ayrılıp giderken...
Hani yağmurlu bir gecede yıldırımlar çakarken,
Hani söner ya sokak lambaları da tüm şehrin aniden,
İşte öyle bir şey, sen ayrılıp giderken...
Elleri boşlukta kalmak dua eder gibi, ama tutulmuş diller gibi,
Yürek paramparça, bedenimse tank geçmiş gibi üzerinden,
İşte öyle bir şey, sen ayrılıp giderken...

Zekeriyya Bican

Sen Kırılırsan

SEN KIRILIRSAN

Deli dolu yüreğimin, örselenmemiş bir yerine koymuştum seni,
Dopdolu geçti sandığım ömrümün, yaşanmamış bir yanıydın sen,
Henüz bilmediğim duyguların, süzölmüş cennet balıydın sen,
Kırık dökük yüreğimin, yeniden ümitlerle atışıydın sen...

Bakıp da göremediğim güzellikleri fark ettiren, gözbebeğimdin sen,
Kırık dökük yüreğimin, örselenmemiş bir yerine koymuştum seni.
Bir ömrü tadıyla sarhoş ettirecek henüz tadılmamış meye ayrılmış,
Henüz dudaklara değmemiş, bir özel kadehiydin sen...

Deli dolu yüreğimin, örselenmemiş bir yerine koymuşum seni,
Ne el değsin, ne dudak, o nadide yerinde, öyle değerli, öyle vakur,
Kırılma ne olur, yüreğimin o örselenmemiş yerinde öylece dur,
Sen kırılırsan bir yerinden, benim yüreğim paramparça olur...

Gördün mü hiç ateşböceklerini, yanacağını bilerek nasıl atlar ateşe?
Bir önce yanarı görerek, atlar yine binlercesi peş peşe...
Ben de sevda ateşini, maşasız alıp da elime,
Deli dolu yüreğimin, örselenmemiş bir yerine koymuşum,
Ne çıkar, varsın senin ateşinle olsun yanıp da yok oluşum...

Zekeriyya Bican

Sen Nesin

SEN NESİN

Kız sen nesin bilemiyorum,
Cin misin, peri misin, nesin sen?
Bir görünüp, bir kayboluyorsun,
Topraktan mı bedenin, nurdan mı neden?
Sevdim seni hiç düşünmeden...

İnsan mısın, kız peri misin, bilemiyorum,
Gözlerimden hayalini silemiyorum.
O şuh bakışların yakmış gönlümü,
Attın gönlüme o kör düğümü,
Sihir mi var, yoksa büyü mü,
Söktükçe bağlandı, çözemiyorum...

Kız sen nesin, bilemiyorum...
Bir masal dünyasından mı geldin?
Efsanedeki o güzel yoksa sen misin?
Gerçek mi, rüya mı bilemiyorum,
Kız sen ne bilmecesin, çözemiyorum...
Hangi millettensin, dinin ne senin,
Bilmem ne günahım vardı ki benim,
Düştüm eline oyuncak oldum...

Sevda tohumlarını ektin ruhuma,
Hazana çevirdin gönül bahçemi,
Çiğnenmiş, ezilmiş gülizar oldum.
Kız sen ne bilmecesin, çözemiyorum...
Uzatsam ellerimi tutacak gibi,
Kaybolma ne olur bir hayal gibi!
Yok kimselere bir şikayetim,
Ne çektiysem gönlümden çektim,
Var mısın, yok musun bilemiyorum...

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Senden Uzak Günlerde

SENDEN UZAK GÜNLERDE

Gönlüm senden uzak günlerde, hep yasta,
Sen de sevdin beni sanarak avunurken,
Kız sen beni hiç sevmedin mi yoksa?
Kalbim gül hasretiyle yanıp tutuşurken,
Aklımda bin bir fikir koşuşurken,
Kız sen beni hiç sevmedin mi yoksa?
Değişecek tüm hayatım eğer sen istersen,
Var git işine dersen, yandım gitti resmen...

Sen istersen hiç sevme beni, ne çıkar?
Ben seveceğim seni ölene kadar.
Sevdalı gözlerin beni mum gibi eritirken,
Ben de sevdim seni dersin eğer,
Varsın ömrüm böyle geçsin, her şeye değer!
Aşkın bir değirmen misali öğütürken beni,
Düşüncedeyim gecelerimde, anıyorum her an seni.
Bilmiyorum acaba, ben de senin aklından geçiyor muyum?
Arada sırada anıyor musun?
Korkuyorum...
Kız sen beni hiç sevmedin mi yoksa?
Bir daha aramam eğer sen istemezsen,
Bağrım bir taş basarım da,
Yanarım o zaman, ben resmen...

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Seni Anlatan Şiirler

SENİ ANLATAN ŞİİRLER

Seni anlatan şiirleri, bir bestede bulacaksın,
Sevenlerin dudağında, birer şarkı olacaksın.
Bir kemanın tellerinde, bir udinin dillerinde,
Bir tamburun yüreğinde, inleyip de duracaksın.

Bir denizde, gemilerde, nice nice sahillerde,
Bu öykümüz dilden dile, benim gibi savrulacak.
Her cümlesi, kelimesi, seni anlatan tüm hecesi,
Susuz tuzlu dudaklarda, bir göz gibi kavrulacak.

Ben aşkınla kavrulurken, kaçıyorsun bucak bucak,
Sen esirgerken bir buseyi, ben sunmuştum kucak kucak.
Senin kalbin almasa da, sevdam ile dolmasa da,
Seni anlatan şiirler, tüm kalplerde yer bulacak...

Zekeriyya Bican

Seni Benden Dinlediler

Senden, gözlerinden, bahsettim,
Sadece dinlediler..
Hiç biri bana bu dalgalı denizden,
Bir çıkış yolu göstermediler..
Hep bir ağızdan, sende mi
Bu belaya düştün dediler..
O güzel duyguları yerip de,
Belâ diye nitelediler..
Oysa ağaçlar renk değiştirmişti,
Gözlerinle beraber daha yeşildi..
Dağlarda, bayırlarda bütün çimenler..
Daha anlamlıydı bütün çiçekler..
Şimdi insanları dinliyorum,
Şaçma sapan da söyleseler..
Neden sonra anladım,
Sevdaya neden bela demiştiler..
Aslında sevda değil,
Sensiz zamanlar bir belaymış meğer,
Ben gecikmişim,
Onlar çiçekleri, hasret gecelerinde,
Bir sevgili gibi benimseyip,
Sevgilim kokuyor diye sevmiştiler..
Her biri başka bir sevgilinin,
Hicranını geceler boyu içmiştiler..
Şimdi ben sensiz gecelerimi demleyip,
Dipsiz bir bardakta içiyorum..
Her yeni günü başka ümitsiz günlerime,
Gecelerimi damıtıp geçiyorum..
Sordum, bir çıkış yolu göstermediler,
Çıkamaz bir sokakta kesişmiş yolumuz,
Çıkışı bulan yoktu ki, söylemediler..

Zekeriyya Bican

Seninle Olmak

SENİNLE OLMAK

Ne mazinin karanlığına takılmak istiyorum,
Ne geleceğin gizemleriyle meşgul olmak geliyor içimden,
Sadece anı yaşamak, sadece seninle olmak istiyorum...
Olmuyor, ne maziden kurtulmak, ne de geleceğin gizeminden,
Bir şarkı alıp götürüyor beni olduğum yerden.
Kaçmak istesem de mümkün olmuyor, duyguların elinden...

Bir çiçek haykırıyor yüzüme, 'ben kimim? ' diye,
O aşına mekânlar gülümsüyor sanki, 'sizi özledim' diye,
Bir tek sözcük bile yetiyor insanı kendinden geçirmeye.
Neler anımsanmıyor ki, dimağda kalan bir kelimedenden,
Bir film şeridi olup geçiyor mazi şu gözlerimden,
Burkuluyor yüreğim, mazi vuruyor beni en onulmaz yerimden...

Soruyorum senin duyguların nedir diye, 'yorum yok' diyorsun,
Belki, bilmeden istemeden de olsa bu sözlerinden,
Beni en onulmaz yerimden, sen de vurup öldürüyorsun.
O siyah saçların, geceye dönüyor gündüzlerimde,
'Yorum yok' deyişinle gücüm tükeniyor şu dizlerimde,
Ve bırak mazide kaldı, önemi yok artık o sözlerin de...

Bugüne bakmalı, seven de sevilmiştir artık bu kesin,
Tüm içtenliğiyle duada dillerim, sonsuza açılıyor sanki ellerim,
Yeniden hayat buldu, sevginle çiçeklerle dolacak şen bahçelerim.
Artık ne mazide takılmak istiyorum,
Ne geleceğin gizemleriyle meşgul olmak,
Sadece anı yaşamak, sadece seninle olmak istiyorum...

Zekeriyya Bican

Sensiz Yarınlar

SENSİZ YARINLAR

Senin yüzünden hep yarınlara erteledim uykularımı,
Uykusuz gecelerimde sen hep gözlerimdeydin,
Gözlerimden kayıp düşersin diye, uykuyu ertelerdim...
Biri baksa göz bebeklerimde seni görecek diye,
Hep bu endişeyle başımı eğdim öne...

Farkına varmadan iki ömrü birden yarınlara verdin,
Öpmek isterdim dudaklarından, güler, 'yarına' derdin.
Gezelim gel kırlarda el ele, desem, yarına ertelerdin...
Bilmiyorum ama, yarınlara ya çok güvenirdin,
Ya da yalan söyledin.
Yarına dedikçe sen, ben acaba yarın olacak mı derdim...

Ne çok yarınlar geçti,
Şimdi yarın diyen bir yalancım bile yok,
Senin yüzünden yarınlar bitip tükendi...
Sen yoksun, yarınlar yok, gün ağarıyor, bu gece de bitti,
Yarınlar ne kadar anlamsız şimdi...

Zekeriyya Bican

Serçe Kuşu

SERÇE KUŞU

Minik kuşum,
Penceremin canlı süsü,
Ekmeğini doğradım sabah erkenden,
Reçele bandırdım kahvaltını bu sabah,
Nerelerdesin?
Seni penceremin tülü arkasından,
Bir yabancı gibi mi seyretmeliyim?
Artık benden ürkmene gerek yok,
Bu korku neden?
Rahat ol, korkma artık benden.
Üç beş tanecik yemeğini zehir etme kendine.

O boncuk boncuk gözlerin de ne güzel,
O minicik beyninde ne duygular var?
Neden hep son lokmanı hiç yutmuyorsun?
Alıp da o minicik ağzına, hep uçuyorsun,
Yavrularına mı yoksa kapıp gittiğin?
Acelen ne, ne bu telaşın böyle?
Yoksa bekleyenin mi var özlemlerle, söyle!
Minik kuşum,
Bu gün çok erken gitme...

Zekeriyya Bican

Sevda Bir Nöbetmiş

Sevda bir nöbetmiş tutulan, Adem'den kalan,
Ve Adem'den bu güne hepsi bir büyük yalan..
Ne sevilen ne seven, ikisi de ağlayan,
Her yürek ayrı akan, bir tükenmez çağlayan,
Anadan, babadan, bacıdan ağlayarak ayıran,
Ne bilinmez bir sır ki o, birbirine bağlayan..
Gelip de bir eş oluyor, iki ayrı dünyadan..
Sevda bir nöbetmiş tutulan, Adem'den kalan..

Zekeriyya Bican

Sevdası Taşınmaz Oluyor

Hangi yana baksam, bir çiçek, bir güzel gülümsüyor,
Çizgiler ne denli karışsa da, o yazgı hüküm sürüyor...
Sanıyorum ki, içimden geçenler alnımda görünüyor,
Gülsem de yüzümde, çizgilerden bir elem süzülüyor...

Gizlemek gelmiyor elimden, tüm gizler aşikâr oluyor,
Gözleri üzerimden ayrılmayan, bir güzel şikâr oluyor,
Sevgiyle bakarsa eğer, has bahçem bir gülizar oluyor,
İstekli değilse eğer, dualar da dilinde bir intizar oluyor...

Sevgiyle beslemeli aşkını, yoksa sevdası taşınmaz oluyor,
Aşkî dağ gibidir, sabırlı olmalı, yoksa dağları aşılmaz oluyor,
Sitem varsa sözünde, susmak gerek, yoksa başa çıkılmaz oluyor,
Bir de severse, sözünde naz yoksa eğer, ondan kaçılmaz oluyor...

Zekeriyya Bican

Sevgi Yokuşu

SEVGİ YOKUŞU

Bütün bir ömrün bedelisin sen gülüm...
Sensizlikte, beni düşünüyorum ara sıra,
Uzak göklerde, bir yıldız gibi yalnız,
Korkunç bir kâbus gibi yaşam o zaman...
Sen benim içimde, bir başka ben gibisin,
Enerjimsin canımda, yaşatan o ruh gibi.
Sen apayrı bir dünya, merak edilen...
Ve bilinmeyen bir giz gibisin gülüm...

Bir bakıyorum, yalan yıllar geçmiş aradan,
Bin ölçüp bir biçiyorum maizi, karış karış,
Anımsadığım bir kırgınlığım olmamış,
Sevginle açan gülüm solmamış...
Sevdan sarmış bedenimi, sarmış be gülüm.
Seni içten duygularla, pek kıskanmışım,
Nice arzularım var, senden ve hayattan yana,
Bir de can meyvesi, yavrularımızdan yana gülüm.
Bin yıl birlikte olsam, yetmez gibi geliyor,
Sonsuzluk bile yetmez gibi, manasız geliyor gülüm,
Cennet bile sensiz boş, gurbet gibi görünüyor...

Zekeriyya Bican

Sıra Dışıydı

SIRA DIŞIYDI

Sıra dışıydı her şey,
Sevmek sıra dışıydı,
Aşk sıra dışıydı...
Deniz, güneş ve yaz,
Ve o kız, sıra dışıydı...

Dağlar sıra dışıydı,
Kuşlar, tabiat sıra dışıydı...
Deniz üzerinde balıklar,
Kuş gibiydiler,
Ve o kız sıra dışıydı...

Kader sıra dışıydı,
Yazgı, sevinç ve elem,
Ayrılık, vedamız,
Hepimiz, hele biz,
Ve o kız sıra dışıydı...

Zekeriyya Bican

Solmayan Çiçeğimsin

SOLMAYAN ÇİÇEĞİMSİN

Sen içimde dinmeyen kasırgam,
Değişmeyen mevsimimsin,
Her mevsim solmayan çiçeğimsin.
Güneş gitsin isterse çok uzaklara,
Bana sen yetersin her mevsim,
Sen benim batmayan güneşimsin.

Kavgam senin için, bazen seninle,
Mutluluk senin için, inan benimle,
Susturma dillerimi, ne olur dinle,
Gel biraz söyleşelim, güzel seninle,
Geçsin ömrüm, an be an olsun seninle,
Vurma beni güzelim o narin ellerinle,
İstersen es başımda şu kavak yelleriyle,
Bırak bazen kendimle baş başa kalayım,
Bir ömür böyle geçsin, ama seninle...

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Son Bahar

SON BAHAR

Yağmur yağıyordu,
Soğuktu hava,
Üşüdüm...
İçimde benlik,
Ruhum da, duygular da,
Üşüdü her şey...

Yağmur yağıyordu...
Yağarken yağmur,
Eserken o rüzgâr,
Yuvada kuşlar üşüdü.
Şiirlerim de, mısralar da,
Üşüdü her şey...

Yağmur yağıyordu...
Gözlerimde yaş,
Kalbimde telaş,
Uçuşan yaprak,
Şokak da, ağaçlar da,
Üşüdü her şey...

Zekeriyya Bican

Son Dost da...

Bülbüle seslendim, kargalar geldi,
Atıma bindim, it oldu birden...
Muz ekdim toprağa, hıyarlar çıktı,
Vallahi gönlümüz usandı bıktı...
Top değse dayanırdı, sinemiz amma,
Bizi bir çift söz, köz olup yaktı...
Sabahı beklerken, gün akşam oldu,
Bir dost yüzü aradım amma...
Son dost da dün akşam, puşt oldu çıktı.

Zekeriyya Bican

Söyleyemiyorum

SÖYLEYEMİYORUM

Söyleyemiyorum,
Seni ne çok sevdiğimi.
Kaç kez niyetlensem de söylemeye,
Bir türlü dilim dönmüyor,
Söyleyemiyorum...
Bak gör ki,
Her gördüğümde seni,
Esiyor başımda kavak yelleri,
Kalbim oluyor bir çılgın, sanki bir deli...
Bir söyleyebilsem, bir büyü bozulacak sanırım.
Ya çalımlı bir eda ile, bir kahkaha duyarsam,
Yer yarılacak, veya kalbim duracak...
Korkuyorum, söyleyemiyorum...
Ama boş ver, bu büyü bozulmasın,
Hatırası dahi yeter bana.
Sen de bilmesen olur, lâkin,
İçimden geçenleri bir bilsen,
Bir kâhin gibi, ne olur...
Lisanım mı yetersiz, kelimeler mi yoksa,
Anlıyorum, biliyorum oysa,
Lisanımda yeterli, kelimeler de belki,
İnanmayacaksın, anlamayacaksın diye çok korkuyorum...
Çekip gitme ne olur, sevecen bakışlarınla,
İçimde bir dağ yıkılacak gibi geliyor.
Mor akşamlara kalmasın ümitlerim, söylemeliyim,
Bir başka bahara kalmasın vuslat...
Daha kaç bahar bekleyeceğim...

Zekeriyya Bican

Sus Falcı Sus

SUS FALCI SUS

Sus falcı sus, başka bir şey söyleme sakın,
Ayrılık sözünden bahsetme n'olur!
Haber var, yol var, özlem var, de de lâkin,
Bana ayrılıktan söz etme n'olur!

Ayrılık hasret ki, ne çekilmez şeydir!
Sen ne söylediğini biliyor musun,
Söylediğin o hasreti kalbinde duyuyor musun?
Bana ayrılıktan söz etme n'olur!

Bana kavuşmaktan, sevdadan söz et,
Bana dönecek, gelecek de, n'olur!
Elinde bir çiçekle, gelip de öpecek söyle,
Bana ayrılıktan söz etme n'olur!

Özlemiş de, hasretmiş de,
Gönlünde, gözünde tütermişsin de,
İmkân bulursa gelecekmiş de de,
Bana ayrılıktan söz etme n'olur!

Eğer darılmışsa, sakın söyleme,
Falda çıkan şeylerden, hiç gelmeyecekse,
Ne kadar sevdiğimi, hiç bilmeyecekse,
Elleri ellerime değmeyecekse,
Bana o gerçekten söz etme n'olur!

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Şehitler Anısına

ŞEHİTLER ANISINA

Bugün 18 Mart, Çanakkale'de düşmanın ayağa düştüğü gündür,
Bugün iki yüz elli bin şehidin şahadet şerbetini içtiği gündür,
Bugün Cennetlik bir ordunun o şerefli tarihlere geçtiği gündür.
Kurtuluş sevincimiz, onurumuz olsa da yine,
Sen gideli yüz yıl geçmiş olsa da ey kahraman asker!
Unutmak mümkün mü, sen şehit olalı geçen asır sanki bir gündür!
Asırlar geçse de, ayrılığın, ruhumuza sinmiş büyük hüzündür.
Bugün yine 18 Mart, kapanmamış bir yaradan kan gelir gibi,
Bugün mukaddes bir kanın, şehit yarısından sızdığı gündür.
Bugün yüreğim ayaklarımda gibi geziyorum Çanakkale'de.
Çanakkale'de her karış toprak, şu deniz kadar kan emmiş anne!
Şettülbahir'de, o güzel canlardan setler çekilmiş bu sahillere,
Vatanın savunması nasıl olurmuş, öyle güzel anlatılmış ki o cahillere,
Şimdi vatan tapusunda, Kilitbahir kalesi mühürdür anne!
Ama bu toprağın bedeli, çok ağır, çok ağır, anne...
Binlerce ana kuzusu, dökülen kanının hesabı için senin bağrında,
Mahşeri beklercesine şehitlik vakarıyla yatıyor, anne...
İzinler kaldırılmış, tabyalarda hâlâ sürmede nöbetler günü gününe,
Öyle bir ordu ki bu, terhisleri ertelenmiş mahşer gününe! ..

Sen hiç merak etme, hiç hüzünlenme,
Hâlâ Seyit Çavuşlar bekler bu yeri.
Gördüm, hâlâ yerinde duruyor; topu, tüfeği, kırık miğferi,
Kefensiz gömülmüş yatıyor bu topraklarda binlerce eri.
Ve hâlâ, vatan savunmasında bekliyor gibi,
Yüz yıllık nöbetler, bitmemiş gibi, toprağın bağrında sürüyor anne!
Şu anda üstünde gezdiğim yerde,
Mutlak her adımında bir şehit var ki, uzatsam ellerimi tutacak sanki.
Tüylerim ürperiyor, baktığım, gördüğüm bütün yerlerde.
Üstüne kurduğumuz, bu güzel şehrin caddeleri de,
Bir zaman savaş meydanıymış değil mi anne?
Ömrünün baharında, daha on sekizinde,
Gözlerinin aksi kalmış gibi, yakamozlar arasında bu denizlerde,
Hâlâ bu vatani bekliyor gibi, vurulup düştüğü bu güzel yerde.
Hüzünlü geziyorum, mukaddes kan ile yoğrulmuş bu sahillerde.
İşte bu nedenle şehitler diyarı Çanakkale'de...
Harput'lu şehitlerimle de onur duysam da,
Ağladım, çok hüzünlendim, kurtuluş sevincini duymadım anne!
İmrendim bu kahraman askere, bu şehitlere imrendim anne! ..

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Tadı Yok

TADI YOK

Bahar geldi ya,
Hayret!
Gecikti göçmen kuşlar,
Uçuşmaya başladı erken kelebekler,
Karıncalar çoktan çıkmış yuvalarından,
Bir doğum sancısındadır, dalında tomurcuklar.
Çiçeğe duracak erik ağaçları,
Dallarında kuşlar olmayan,
Bu baharda eksiklik var!
Sonuncu cemresidir ya çocuklar,
Üçüncü cemrede sert esti rüzgâr.
Leyleğin yuvasını da rüzgâr götürdü,
Döndüğüne bin pişman olacak, kesin...
Kim söyleyecek ona, rüzgârın sert estiğini?
Mutlaka bizden bilecek...
Körfez savaşından beri,
Tadı yok gökteki bulutların.
Havada uçaklardan başka,
Uçan kaçan görünmüyor...
Geç kaldı göçmen kuşlar,
Hayret!
Baharın tadı yok,
Yuvası bozulmuş leyleğe, ne demeli
Bilmem ki...

Zekeriyya Bican

Teknedeki Şarkı

Şu açıktan geçen, uzak tekneden gelen şarkı bizimdi,
Kim alıp götürdü şarkımızı şimdi, o uzak denizlere..
Hiç tanımadığımız dudaklarda şimdi bizim nağmeler,
Hatırlarsın değil mi, güftesini senin için yazmıştım,
Kimler bilecek ki o şarkı bizim, alıp onu gittiler..
Aman onu da boş ver, dün gece rüyamızdaydın yine,
Akdeniz'i emmiş tuzlu dudaklarınızla öpüyordunuz beni,
Yarın yine gel devam et kaldığın yerden, yine öp beni e mi,
Şana ne şarkılar yazarım, bilsen öncekilerden güzel,
Öyle şeyler söylerim ki, sadece sana özel,
Hayalimde, rüyamda ne çok yakınsın bana
Seni sorarım hep, gidenden gelenlerden yakın sanırdım hep,
Oysa ne kadar uzaktayım şimdi, senin olduğun yerden,
Kutsamışım elin değmiş her şeyi, mukaddes eşya gibi,
Hücrelerime işlemişsin, iç içe geçmiş yorumsuz rüya gibi..

Zekeriyya Bican

Tren'le Yolculuk

Bir tren kompartımanında dört yabancı yolcuyuz,
Gurbete uzanan raylarda zamanlar sayıyoruz,
Bir köstekli saat olmuş zavallı yüreklerimiz,
Trene bindiğimiz garda bırakıldı sustu dillerimiz,
Şimdi bu küçücük mekanda, dört ayrı dünyadayız..

Selamdan başka, bir çift söz çıkmadı dudaklardan,
Zihinlerdeki dünyalar şimdi çok uzaktı buralardan..
Bütün yolcuların yerine, raylar sesleniyor ki,
Sadece bir inleme sesi yükseliyor bütün raylardan..
Bir gariplik çöküyordu ıradıkça yollar sılalardan

Dışarıda tipiye dönmüş bir kar yağıyor,
Yan kompartımandan bir türkü sesi geliyor..
"Erzurum dağları da kar ile boran...
Aldı yüreğimi dert ile vıran.."
Türkü sanki adamın ciğerini deliyor..

Demir yoluna yakın evlerin bacalarından..
Belki de aş- ekmek pişen ocaklarından..
Dumanlar yükselip bize geliyor, tipiyle kardan
Buzlar uzayıp yere inecek gibi saçaklarından..
Uzaklaşmak istiyorum hatıralardan,
Tren sesi sarılıp yakalıyor bacaklarımdan
Uzayıp giden ovalar bembeyaz nurdan bir deniz,
Bizim kompartımanda yolcular olmuşlar dilsiz..
Bu kadar sessizlik fazlaydı ama,
Ne kadar dinlendim bir görseydiniz..

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Unuttum

UNUTTUM

Dört mevsimi andıran gözlerin vardı,
Her gördüğümde, bin ümide yol açardı.
Karanlığı olmayan günler gibiydin...
Rüya gibi, hayal gibi duygusal,
Hani o bakışların ki, bir ömre bedel...
Serin sonbaharlarda, rüzgar gibi eserdin,
Bu dargınlık, bu hicran nedir?
Ben susuz bırakmadım ki, sevginin güllerini,
Sevdalı gönlüm, bir suçlu gibi ezik...
Oysa giden sendin, bırakıp ellerimi.
Düşünüp duruyorum, geçti aradan yıllar,
O körpe dudaklarınla, beni hiç öpmüş müydün?
Sen giderken, ayrılık ne şekildi unuttum...

Zekeriyya Bican

Unutulmuş Sevgililere

UNUTULMUŞ SEVGİLİLERE

Unutulmuş ne kadar sevgili varsa dünyada,
Cümlesini anmak için geldim buraya...
Masamda tanıdık kimseler hiç olmayacak,
Şarkılar bu gece sadece bizim için çalacak.
Meyhane bu gün, bir başka dünya olacak,
Şerefe kalkan tüm kadehler de birer birer,
Yerlere savrulacak...
Sâki sen, özür dilememi bekleme benden,
Kırıp döküleceğim bardaklar için..
Bütün zarar ziyanını ödeyeceğim,
Bu gece buradan belki de son kez,
Bir rüzgar gibi yalnız, esip de gideceğim...
Ne bir sevda kaldı, ne de sevgili,
Mazimden bir anı kalmadı artık benle ilgili,
Gönlünü uzak tut tüm endişeden,
Belki ağlayacağım, ya elemden, ya da neşeden,
Bu akşam sakın sorma bu halim neden.
Ne istiyorsam indir masama,
Yaz bu gece bütün masaları benim hesaba...
Unutulmuş ne kadar sevgili varsa dünyada,
Cümlesi için şarkılar çaldırıp dinleyeceğim.
Sen endişe etme kırılan dökülen şişeler için,
Bütün zarar ziyanını ödeyeceğim...
Şimdi bir buselik makamından şarkılar çaldır,
Uyursam, bir nihavent ile beni uyandır.
Geceyi bir hüzzam şarkıyla bitirmeyelim,
Felekten çalınmıştır, bu güzel geceyi yitirmeyelim.
Zaten bütün güzeller anılarıyla kaldı geride,
En kıymetli değerler satıldı gitti bir meteliğe...

Zekeriyya Bican

Uslandı Artık

USLANDI ARTIK

Önce nefsin elinde oyuncak olduk,
Varıp aklın yolunda bir ocak olduk,
Garipler gönlüne bir kucak olduk..
Bölük bölük eyledikçe bu gönlü,
Gör ki alemlerde kaç bucak olduk..

Sevdalar akıttık yüreğimizden..
Sıyrıldıkça bizi aşan benliğimizden,
Çıkarıp atınca ben diyen beni,
İkiye ayrılan kimliğimizden..
Tutup ateşten çektiler bileğimizden,

Göklerde uçarken, bak yere indi,
Uslandı artık gönül haddini bildi..

İnsan ancak sevgiyle, bir bütün olur,
Sevgi olmazsa, nazenin çiçekler kurur,
Hak nazarında insan bir büyük onur..
Kim açıp baksa orada kendini görür,
Ben'i unutan,
Şimdi biz diyen yüreğimizden..

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Uyuyan Şehir

UYUYAN ŞEHİR

Akşam karanlığı çöktüğünde,
Güneş alıp başını gittiğinde hep,
O şehri düşünüyorum...
Bulutsuz bir gecede, dolunay ile,
Yarı aydınlık ve loş,
Uyuyan o şehri düşünüyorum...
Harput'tan Elazığ'ı seyretmek veya,
Kadifekale'den İzmir'i...
Gecenin ikinci yarısında,
Işıkları hâlâ yanmada bazı evlerin,
Kimde elem var, kimler neşeli,
Acaba kaç kişinin dişi ağrıyor şimdi?
Kim bilir, daha kimler uyuyamamış,
Kimler, hangi düşleri görmede şimdi?
Çoğunlukla boş caddelerde, yalnız,
Kimler sabaha karşı yürümekte
Kim, nereye, ne için?
Aklım almıyor Allah'ım...
Her insan, bir ayrı dünya,
Ve dünyalar kadar beklentisi var senden,
Ancak sen haberdarsın karanlık gecelerden. ..

Zekeriyya Bican

Ümitler İçerisindeyim

Gelip gelmeyeceğini bilmeden yaşamak,
Ecelin gizleri gibi, asla bilinmeyen giz,
Böylesi daha güzel ve daha bir esrarengiz...
Ümitler içerisindeyim...

Gelecek zaman içinde, özel bir zaman olacak,
Hiçbir zamana benzemeyecek, gelecek gerçek,
Hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamak, daha güzel...
Ümitler içerisindeyim...

Belki aklımdan bile geçmiyor gelmek;
Bilmiyorum, nasipte var mı görüşmek,
Böylesi daha güzel, hep hayal etmek...
Ümitler içerisindeyim...

Ne ölümün zamanı belli,
Ne de senin gelip gelmeyeceğin;
Böylesi daha güzel, sabırla bekleyeceğim...
Ve hâlâ ümitler içerisindeyim...

Zekeriyya Bican

Vur Emri Vermişsin

VUR EMRİ VERMİŞSİN

Dur! .. ey güzel dinle beni,
Vur emri vermişsin kalbine,
Geçen Güz'ün gördü beni,
Tam yürekten vurdu beni..

Şu kalbime bir merhem çal..
Ya gel beni teslim al..
Ya azat et yollara sal..
Tam yürekten vurdun beni.

Böyle yaralı koymayasın..
Benden başka vurmayasın,
Bu yarayla koymayasın..
Tam yürekten vurdun beni.

Orta yerde koyma beni,
El alemden sayma beni,
Tut çaresiz ellerimi..
Ne amansız avcıymışsın,
Tam yürekten vurdun beni.

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Vurduğun Yerden

VURDUĞUN YERDEN

Ne olurdu, bir ara bir çıkagelsen,
Dinlesen hikayemi, kaldığı yerden,
Hiç merak etmez misin, geçen günlerden,
Neler yaşadım, neler geçirdim?
Sensiz yıllarım, bir bilebilseydin...
Bir sevda ateşiyle vurmuydun beni,
Tanır mısın bilmem ki, vurduğun yerden?

Her şey değişti, resimler solmuştur şimdi,
Arasan bulamazsın, ordaki beni,
Yıllar bir başka hale, koydular beni,
Oysa hiç istemem göresin bu son halimi...
Dilerim, o zaman dilimi öylece kalsın.
Her şeye rağmen, içimde söylenir bir başka bir ben,
Söylenir durur, ve der ki birden:
'Ne olurdu, bir ara, bir çıkagelsen,
Dinlesen hikayemi kaldığı yerden,
Öpsen o gül dudaklarınla vurduğun yerden...'

Zekeriyya Bican

Vuslat

VUSLAT

Karanlıktan bir garip korku duyar insanlar,
Yanılır güneşli günlerde vuslatı arayanlar.
Oysa karanlık gecelerin bir yerindedir vuslat,
Görülmez bir elin yazısında gizlidir fitrat.
Dokunsanız bozulacak bir büyüdür, sürer gider,
Bir karmaşık örgüdür, yaşadıkça dokunan hayat.
Ne ezelidir, ne ebedi, bir zamanın ortasından girilen,
Bir Tanrı vergisidir, bahşedilen bu yaşam,
Bir yerlerinde neşe, bin bir yerinde bitmeyen gam.
Bir sevda, bir ekmek kavgasıyla geçiyor,
Oysa değer mi bilmiyorum bu büyük kavgam.
Karanlık da olsa geceler, bir aydınlık sabaha gebedir,
Bugün bayram, duygular bir başka mertebededir.
Bırak elem yükünü, yerde kalsın, al uzaklara at.
Aramakla bulunmaz güneşli günlerinde,
Karanlık gecelerin bir yerindedir vuslat,
Yaşanacaktır kader verirse fırsat.
Ne çare ki, elde kalmaz izi yaşanan hiç bir anının,
Vuslata ersen bile, değeri bilinmiyor o nadide zamanın.
El eleyken, zaman bir su gibi akıp gider,
Eller boşlukta kalınca, zamanlar olur ejder,
Ara ki bulasın, sen bir tarafa, vuslat bir tarafa gider...

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Yabancı Olmak

YABANCI OLMAK

Ne kadar zor bir yabancı olmak, aşına iken.
Bir gün bir yolda, bir şehirde beni görürsen,
Eğip de başını geçme, ne olur!
Bir selâm ver, sor halimi istemesen de,
Veya hiçbir şey sormadan selâm ver, ne olur?

İster miydim düşeyim vefasız, böyle bir aşka,
Vallahi günahım yok, seni sevmekten başka.
Sevmek suç mu, yazmıyor ki hiçbir kitapta,
Oysa, 'sevmek sevaptır' diyor, dört semavî kitapta,
Geçip de gitme yolumdan, selâm ver ne olur?

Sevmek ve sevilme, zorla olamıyor ki,
İnsan seveceğini, bir ömürde bile bulamıyor ki,
Bulmuşken sevdiğini unutmak mümkün olamıyor ki.
Gözlerin açtı, yüreğime büyük bir boşluk,
O boşluğa gülden başka ne koysam dolamıyor ki,
Ezip de gitme yolumdan, selâm ver ne olur?

Zekeriyya Bican

Yağmur Çiselerken

YAĞMUR ÇİSELERKEN

Yağmur çiseliyordu, sen gidiyordun,
Ben ağlıyordum, kimse bilmiyordu...
Sen de sevdayı tatmıştın belli belirsiz,
Bense yüreğimden vurulmuşum apansız.
Yağmur çiseliyordu, sen gidiyordun...
Ben bir onulmaz yarayı alıp giderken,
Görünmez bir el, yanaklarımı siliyordu,
Belki bir gün, belki bir gün, diyordu...
Görünmez el, hiç ama hiç görünmüyordu.
Eller çaresiz, gözler ümitsiz, kalp kimsesizdi.
Yüreğimi prangalara vurmuştu,
Bir tarifsiz yalnızlığa alıp götürüyordu...
Yağmur çiseliyordu, gözlerimle beraber,
Ya ben yağmura,
Ya da yağmur bana eşlik ediyordu...
...Ve sen gidiyordun,
Yürek gidiyordu ağır yaralı, vurgundu...
Yağmur dinmişti neden sonra, güneş doğmuştu,
Gözlerimdeki o yağmur neden dinmiyordu?
Bir görünmez el yanaklarımı siliyordu,
Ve hâlâ, 'belki bir gün, belki bir gün', diyordu...

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Yalnız Olurlar

YALNIZ OLURLAR

Ve uzak denizlerde çırpınması bir martının,
Çok uzaklarda görünecek sanarak bir karartının,
Henüz görmediği bir kıtaya azimli bir uçuşudur ki..
Hasretine kilitlenmiş zihninde canhıraş bir abartının..

O yorulsa iner bu engin denizde dinlenmek için,
Güç toplayıp yeniden uçar bir vuslata ulaşmak için,
Kimselere bir şey izah etmeden, uçar yeniden..
Yüklenir kanatlarına bu kez yazgisına direnmek için,

Aslında bir hayal değil bu yolculuklar..
Ne kadar kalabalık olursa olsun peronlar,
Ne denli paralel olursa olsun, bu benzeş ayrılıklar,
Her yolcu çizilen bir ayrı yörüngede yalnız olurlar..

Bir hezeyanla uzak diyarlarda çırpınışı bir insanın..
Bu hezeyan ki; önceden yazılmış bir kadere isyanın,
Aynı yazgı peşinde yoldaş hikayesi bir martıyla insanın
Pişmanlık dolu bir ömürle, rüzgara verilmiş iki aşyanın..

'Ne işin var bu engin denizlerde' demek istediysen de,
Acıyıp da, 'yol uzun dön geriye' söylemediysen de,
Söylesem.. dönüp dese ki; " ya sen nereye böyle"..
Cevap vermeden martının gittiği yöne gideceğim..
Ve asla yorgunluk bahanesiyle pes etmeyeceğim...

Zekeriyya BİCAN

Zekeriyya Bican

Yalnızız

YALNIZIZ

Cephede düşman gözetleyen bir nöbetçi misali,
Sürüsünü korumaya çalışan çoban gibi...
Kürsüsünde ders anlatan bir öğretmen gibi
YALNIZIZ...

Dostlar el verecek diye, umutlar peşinden koştuk,
Yolumuz düze çıkacak diye, nice yokuşlar çıktık,
Ümit ümit ördük ömrün kalesini de yine,
YALNIZIZ...

Kimler hissetmiyor ki bu yalnızlığı?
Aşına bir yüzün kim hasretinde değil ki,
Dostlar hep mekân değiştirirken birer birer yine,
YALNIZIZ...

Fasit bir dairedir, dönüp durduğumuz,
Nice yollar almışız derken, başa dönmüşüz yine...
Ruhsuz kalabalıklar ki bir mana ifade etmiyor,
İnsan ararken bu insan denizinde yine,
YALNIZIZ...

Zekeriyya Bican

Yoksun Diye

Yoksun diye yanımda, kar donar damlarımda,
Sevgin olmasaydı eğer, kan donar damarımda..
Demişsin ki bensiz de kış geçer, o kendini ısıtır,
Ya öyle şey mi olur, buz keser kan damarımda..

Zekeriyya Bican

Yorulmuşum

YORULMUŞUM

Yorulmuşum.. ruhum bedenim yorulmuş..
Dinlenmek istiyorum, o şarkıyı dinleyerek,
İlk gençlik çağlarımdaki gibi kaygısız..
Maziye geri dönmek istiyorum, bir film gibi,
Sırt üstü uzanıp, seyretmek istiyorum...
Gezip gördüğüm tüm beldeleri, yeniden,
Caddeler, kaldırımlar boyu gezmek istiyorum,
Aradan çok zaman geçti, biliyorum,
Değişmiştir sanıyorum, kırık kaldırımlar,
Ayağım takılmayacak, eskisi gibi,
Uçarak geçeceğim, daha önceki engellerimi,
Bir daha hiç düşmeyeceğim, kör değilim,
Sanırım, sinemalar sokağı da değişmiştir,
Yerinde yeller de esmiyordur, yeni binalardan...
Yazlık sinema teraslarındaki, sesler...
Bardak ölçüsüyle çekirdek satan kızlar
Eski tiyatro sahnesindeki yıldızlar..
Ve önündeki süslü sokak lambası duruyor mu? ,
Merak ediyorum, simitçiler, hala bağıyor mu?
Şimdi geçler, bir kola, bir simitle avunuyor mu?
Zihnimden geçen bu film de bir eksik var ama,
Neyi, nerede arıyorum, bilemiyorum,

Zekeriyya Bican

Zifir Gecelerde

ZİFİR GECELERDE

Fanuslarda titrer gibiydi bütün kandiller, hayret...
Mumlar da eridi, bu bitmeyesi geceye ışık tutan,
Bir kör kandile bile hasrettim o gece, sen yoktun,
Bu zifir gecede, yarasa dostlar da yoktu artık.
Seni arıyordum şarkı sözlerinde, inleyen tambur tellerinde,
Şu tamburu dinlerken, ah olaydı şimdi ellerin ellerimde,
El ele tutuşup biz, uçsaydık yarasalar gibi körü körüne.
Nedendir hiç bir şey avutmuyor, sensizlik hep yerli yerinde,
Sen nerelerdesin, tambur nerede, bak ki ben nerelerdeyim,
Bu zifir gecelerde...

Zekeriyya Bican